

**ГОДИШЊАК БИБЛИОТЕКА
СРЕМА
ЗА 2016. ГОДИНУ
БРОЈ 17**

**БИБЛИОТЕКА
„ГЛГОРИЈЕ ВОЗДРОВИЋ“**

2017.

ГОДИШЊАК БИБЛИОТЕКА СРЕМА
ЗА 2016. ГОДИНУ
БР. 17

Издавачи:

Подружница библиотекара Срема
Библиотека „Глигорије Возаровић“
за издавача Рајко Секулић

Главни уредник: мср Ружица Станковић, председник Подружнице
Одговорни уредник: Милијана Дмитровић Торма, библиотекар
Библиотека „Глигорије Возаровић“ Сремска Митровица

Редакција: Бранислав Јовичић, самостални књижничар Српска
читаоница у Иригу, Велинка Масал Античевић, библиотекар НБ
„Симеон Пишчевић“ Шид, Радмила Марковић, библиотекар НБ „Др
Ђорђе Натошевић“ Инђија

Штампа:

СIP Каталогизација у Публикацији
Библиотека Матице српске Нови Сад
02(497.113)

ГОДИШЊАК библиотека Срема за ...годину / главни уредник
Ружица Станковић: одговорни уредник Милијана Дмитровић
Торма. – год. 1 (1997) Сремска Митровица : Подружница
Библиотекара Срема ; Сремска Митровица Библиотека
„Глигорије Возаровић“, 1997 - . – фотогр. ; 21

Годишње
ISSN 1450-5592
COBISS:SR-ID 180711175

РЕЧ УРЕДНИКА.....	5
Душанка Милорадић: ЈАВНЕ БИБЛИОТЕКЕ У СРЕМУ У 2016. ГОДИНИ.....	7

НАША ПРАКСА

Борка Беуковић Ћосић : РАТНА ИЗДАЊА РЕТКИХ КЊИГА У ФОНДУ БИБЛИОТЕКЕ „ГЛИГОРИЈЕ ВОЗАРОВИЋ“ У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ.....	33
Драгана Нешковић ШТА ЧИНИ ДОБРУ КЊИГУ?.....	41
Весна Петровић: БИБЛИОТЕКА МАНАСТИРА ПЕТКОВИЦА	47
Милијана Дмитровић Торма ПУТЕМ КЊИГА НА СТРАНИМ ЈЕЗИЦИМА.....	51
Кристина Зукић ЧИТАЊЕ ЈЕ ПОНОВО У МОДИ.....	55
Милица Котур ЗНАЧАЈ ПЕРИОДИКЕ У БИБЛИОТЕКАМА.....	59
Драгана Тојага РАСТИМО С КЊИГОМ!.....	65
Љиљана Секимић КУЛТУРНО-ЗАБАВНИ ПРОГРАМИ И РАЗВОЈ БИБЛИОТЕЧКЕ ПУБЛИКЕ НА ДЕЧЈЕМ ОДЕЉЕЊУ БИБЛИОТЕКЕ „ПЕТАР ПЕТРОВИЋ ЊЕГОШ“ НОВА ПАЗОВА.....	73
Јелена Младеновић КЊИГЕ С ПОСВЕТОМ АУТОРА У БИБЛИОТЕЦИ „ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ“ У СТАРОЈ ПАЗОВИ.....	79

ЗАВИЧАЈ

Радован Сремац ЦРТИЦА О ЗАБОРАВЉЕНОЈ ШИДСКОЈ СПИСАТЕЉИЦИ	83
---	----

Велинка Масал Античевић	
ЗАВИЧАЈНИ ФОНД И КЊИГЕ НА СТРАНИМ ЈЕЗИЦИМА.....	87
Јадранка Бајуновић	
НАРОДНА СРПСКА ЧИТАОНИЦА У ШИДУ.....	91
Надежда Цветковић	
НАРОДНА БИБЛИОТЕКА „СИМЕОН ПИШЧЕВИЋ“ ШИД ОД ПОСТАНКА ДО ДАНАШЊИХ ДАНА.....	95
Лепосава Радојевић	
КРАТКО ПОДСЕЋАЊЕ: ЂОРЂЕ ВОЈНОВИЋ КАО ПРЕВОДИЛАЦ.....	103
Драгана Вучковић	
ЛЕГАТ НИКОЛЕ ДРЕНОВЦА.....	109
Невена Наић	
ИЗ ПЕЋИНАЧКЕ ЗАВИЧАЈНЕ ЗБИРКЕ.....	115

ПОРТРЕТИ

Ружица Станковић	
ВЕСНА ПЕТРОВИЋ-БИБЛИОТЕКАРСТВО КАО ОРУЖЈЕ И КАО ШТИТ.....	119

СУСРЕТИ

Вера Новковић	
53. САБОР БИБЛИОТЕКАРА СРЕМА У ЗНАКУ ТЕСЛЕ.....	127
Ружица Станковић	
СКУПШТИНА БИБЛИОТЕКАРА СРЕМА.....	129

БИБЛИОГРАФИЈА

Душанка Милорадић	
БИБЛИОГРАФИЈА ПРИЛОГА О БИБЛИОТЕКАРСТВУ У СРЕМСКОЈ ШТАМПИ У 2016. ГОДИНИ.....	131
Златко Пашко	
ПАЗОВАЧКЕ НОВИНЕ О БИБЛИОТЕКАРСТВУ У 2016. ГОДИНИ.....	145

Цела једна година прође и ми објависмо нови број Годишњака. Годину смо имали да покажемо колико смо стварали, напредовали, трудили се да подигнемо углед своје професије и колико смо у свему томе истрајали. Још једном нам је Годишњак пресек у времену и показатељ стручности, креативности и борбе за књигу. Велики број текстова у њему, доказ је љубави и преданости у раду која не јењава. Ми, библиотекари, смо чувари културе и као такви негујемо све оне вредност које прете да буду обрисане. Истражујемо свој завичај и не дамо да заборав прекрије оне који су стварали за будућа поколења и оне заслужне за постојање наших библиотека данас. Ширимо знање и љубав према писаној речи као део свакодневице.

У предстојећој години требало би да наставимо у истом смеру, да радимо уз књигу и за књигу, са много воље, доста знања и уз малу дозу самокритичности.

Душанка Милорадић
Библиотека „Глигорије Возаровић“
Сремска Митровица
dmiloradic@bgvsm.org.rs

ЈАВНЕ БИБЛИОТЕКЕ У СРЕМУ У 2016. ГОДИНИ

Сремске библиотеке су, пратећи савремене токове модерног библиотекарства у свету, постале савремени информациони центри локалне средине које своје активности реализују кроз библиотечко-информациону делатност, културно-просветни рад, издаваштво, чување завичајне грађе.

Јавне библиотеке Срема су у протеклој години, поред редовне делатности, обележиле 150 година од оснивања Српске грађанске читаонице у Сремској Митровици, Скупштину библиотекара Срема у Сремској Митровици, 53. Сабор библиотекара Срема у Иригу и 20. Сусрете библиографа у спомен на др Георгија Михаиловића у Инђији.

Мрежа библиотека Срема

Библиотечко-информациону делатност у 2016. години у складу са Законом о библиотечко-информационој делатности, подзаконским актима и програмима рада реализовало је седам јавних библиотека, у Инђији, Иригу, Пећинцима, Руми, Сремској Митровици, Старој Пазови и Шиду, 23 огранка у насељеним местима, 64 школске и осам специјалних библиотека.

Књижни фондови

С обзиром на то да књижни фондови имају велики утицај на остваривање функција сваке јавне библиотеке, веома је битно да они буду доброг квалитета како би задовољили потребе свих категорија локалног становништва.

Статистички подаци показују да су јавне библиотеке Срема имале 1,9 књига по становнику, односно располагале су са фондом од 593.625 књига, што је за 1.318 књига више у односу на 2015. годину.

Место	Број књига		Набавка књига	
	2015.	2016.	2015.	2016.
Инђија	104.394	108.562	2.589	2.019
Ириг	47.447	48.637	1.755	1.190
Пећинци	42.655	43.872	1.059	1.217
Рума	66.260	68.562	2.705	2.537
С.Митровица	122.127	123.692	5.915	3.795
С.Пазова	162.704	162.055	4.961	3.434
Шид	46.720	38.245	1.959	1.440
Укупно:	592.307	593.625	20.943	15.632

Табела 1. књижни фондови и набавка књига

У протеклој години сремске библиотеке су по свим основама (куповина, откуп поклон) набавиле 15.632 књиге, што је за 5.311 књига или 25% мање у односу на претходну, 2015. годину, односно 50 % предвиђеног стандарда за Срем који износи 31.500 књига.

Структура набавке, однос броја купљених и поклоњених књига, је у 2016. години неповољна. Куповином је приновљено 3.932 књиге што је само 25 % укупне набавке.

Недовољна средства оснивача, као и сопствена средства за куповину нових књига и периодике, условљавају структуру фонда и његово коришћење, као и број корисника.

Великим процентом у укупној набавци и даље учествује поклон од 11.700 (у овај број улази и 5.966 књига добијених откупом Министарства културе). Највећи број, 3.795 књига, набавила је Библиотека „Глигорије Возаровић“ у Сремској Митровици, а за њом следе библиотеке у Старој Пазови 3.434, Руми 2.537, Инђији 2.019, Шиду 1.440, Пећинцима 1.217 и Иригу 1.190.

Место	куповина	откуп	поклон
Инђија	489	907	623
Ириг	311	280	599
Пећинци	518	477	222
Рума	605	533	1.399
С.Митровица	1.165	1.263	1.367
С.Пазова	511	1.866	1.057
Шид	333	640	467
Укупно:	3.932	5.966	5.734

Табела 2. Структура набавке књига

Библиотеке Срема су у 2016. години набављале 90 наслова часописа и новина, или 39 % од стандардног обима. Највише часописа и новина набављала је библиотека у Сремској Митровици (27). Потребно је набављати већи број примерака ових публикација с обзиром на то да су оне главни носиоци актуелних информација и најновијих научних сазнања значајних за развој свих научних дисциплина.

Сремске библиотеке су биле ажурне у прикупљању, уређењу, обради и презентацији завичајних збирки које су на крају 2016. године бројале 7.916 књига. Поред књига, завичајне фондове чине серијске публикације и некњижна грађа чију су дигитализацију започеле многе библиотеке у региону Срема. У електронски регистар културних добара евидентиране су старе српске књиге библиотека у Сремској Митровици, Старој Пазови и Шиду.

Корисници и коришћење књига

Библиотеке у Срему су путем разноврсних извора и услуга својим корисницима обезбеђивале приступ знању и на тај начин задовољавале њихове библиотечке и информационе потребе.

У 2016. години јавне библиотеке Срема су имале 19.863 активна члана, или 26% мање у односу на прошлу годину. Највећи број корисника и даље чине деца до 14 година (57%). Висок проценат учешћа деце у укупном чланству у јавним библиотекама условио је бесплатан упис деце предшколске групе, ђака првака и свих ученика основних школа на територији своје општине (библиотека у Руми) као и акције које библиотеке организују поводом божићних и ускршњих празника, у недељи одржавања Међународног сајма књига, у месецу књиге, обележавања Међународног дана књиге за децу, Светског дана књиге и сл.

Место	Број уписаних корисника		Број коришћених књига	
	2015.	2016.	2015.	2016.
Инђија	3.975	2.962	97.623	84.577
Ириг	663	590	10.417	10.511
Пећинци	1.238	1.253	10.823	11.054
Рума	3.610	3.133	32.918	59.039
С.Митровица	5.132	5.577	99.448	85.475
С.Пазова	4.693	4.894	69.250	69.174
Шид	1.534	1.454	25.312	21.679
Укупно:	26.845	19.863	345.791	341.509

Табела 3. Корисници и коришћење књига

Библиотеке Срема евидентирале су у 2016. години коришћење 341.509 књига и 72.129 примерака серијских публикација (од тога 1.907 часописа и 70.228 новина). Сваки читалац је прочитао 17 књига, а обрт књижног фонда 0,6 говори да у фондовима библиотека има доста неактуелних и корисницима непотребних књига.

Поред књига све библиотеке су својим корисницима обезбедиле рачунаре који омогућавају бесплатан приступ интернету и брже, ефикасније и квалитетније претраживање електронских каталога библиотека Србије.

Културна делатност библиотека

Током 2016. године библиотеке су у оквиру своје основне делатности велику пажњу поклањале организовању разноврсних програма у циљу подстицања читања и промовисања библиотечке струке. Реализовано је преко 700

различитих манифестација: књижевних сусрета, промоција, изложби, предавања, радионица и других програма. Велика пажња је посвећена раду са децом, те су библиотеке организовале групне посете предшколаца и ђака првака, књижевне сусрете са дечјим писцима и радионице које су организоване током целе године у намери да приближе књигу деци и створе код њих лепу навику читања. Све библиотеке Срема су изложбама и другим пригодним програмима обележавале значајне јубилеје и остале важне догађаје као што су школска слава Свети Сава, Божић, 8. март - Дан жена, Ускрс, Национални дан књиге, Светски дан књиге, Међународни дан књиге за децу и друге значајне годишњице.

Летопис културних догађаја у библиотекама Срема

НБ „Др Ђорђе Натошевић“, Инђија

Промоције

4.2. Права историја света/ Бранислав Грковић, Соко Соколовић и Бојан Савић.

11.2. Војводина: лепоте природе и насеља и Војводина: познате личности и људи / Бранко Орешчанин.

25.2. Ми, избрисани / Слободан Владушић

2.3. Теслина пошилјка/ Вања Булић.

10.3. Хроно исхрана/ Ана Ћубела

31.3. Породична преписка кнеза Милоша Обреновића / Татјана Брзуловић Станисављевић

12.4 У небо се вини соколе / Драгана Кртолица

14.4. Академија за срећологију / Светлана Гога Костић.

18.4. Осмогодишње путовање (за седам година) / Марко Павковић

- 7.7. Да ми срцу буде близу / Ана Берта
9.9. Не будите ме / Радивој Прокопљевић Прока
3.11. Светионик / Јадранка Лајовић
1.12. Исповијест / Мирослав Кусмук

Програми за децу и младе

- 2.4. Међународни дан књиге за децу
6.7-31.8. Летњи програм читања
3 - 9.10. Дечја недеља

Предавања

- 24.3. Византијска црквена музика – од најранијих хришћанских времена до савременог доба / Јерођакон Јеротеј
8.12. Ћирилица је душа српског народа / Јања Тодоровић

Остали програми

- 28.2. Национални дан књиге
23.4. Светски дан књиге
21.4. Представљање победника XXII такмичења у беседништву студената Правног факултета у Београду
1.7. Представљање монографије „ 50 година Гимназије у Инђији – 20 година касније“
27.8. Посета удружења „Излетник Београд“ Библиотеци и презентација Легата Ђорђа Војновића

Српска читаоница у Иригу

Дан српске читаонице

14.2. Крсна слава Св. Трифун и уручење награде „Луча“

Промоције

29.1 Живот уз длаку / Тодор Бјлекић

5.2 Промоција књиге Жељке Аврић

3.11. Песме снохватице / Тодор Бјлекић

20.3. Душка Кисин

Програми за децу

21.3. Обележн Светски дан поезије

23.4. Обележен Међународни дан књиге

22. и 25.9. Посета деце из Црвеног крста општине Ириг

3.10. Дечја недеља

Књижевни програми

13.4. У оквиру салона књига представљен „Каталог библиотека фрушкогорских Манастира“

14.4. Књижевно вече „Три песника: Митић, Квас, Бјелкић“

17.6. Песничка плетеница, Бачко Петрово село

22.7. Књижевно-музичко вече, Актив жена у Иригу

9.9. Књижевно-музичко вече / Мила Јовановић, Мирјана Маринковић, Зоран Димитров

14.9. Песничка плетеница, Ириг

Предавања

- 8.4. Трибина – Вршњачко насиље
- 26.5. Предавање Центра за социјални рад Ириг

Остали програми

- 23.2. Обележавање дана престанка иришке куге
- 24.2. Јавни час ученика ССШ „Б.М.Михиз“
- 6.4. Обележавање Априлског рата
- 20.4. Концерт КУД-а „Бриле“ из Беочина
- 10.5. Стручни библиотечки скуп у манастиру Велика Ремета
- 13.5. Изложба слика удружења ЛИКУМ из Новог Сада
- 21.5. Ноћ Музеја – изложба слика, предмета и докумената о врдничком руднику угља
- 2.6. Концерт ученика Музичке школе у Иригу
- 18.6. Дани липе – удружење пчелара из Ирига
- 16.7. Времплов кроз Ириг – представљање пројекта
- 1.8. Мајка Ангелина, програм посвећен преносу моштију Мајке Ангелине
- 29.9. Представљање пројекта „Каталог библиотека фрушкогорских манастира“ у Манастиру Велика Ремета
- 7.10. 53. Сабор библиотекара Срема
- 17.10. Додела Награде „Борислав Михајловић Михиз“
- 14.12. Концерт ученика Музичке школе у Иригу
- 21.12. Караван предузетништва-предавање о запошљавању младих

Народна библиотека Пећинци

- 1-28. 2. Продајна изложба „Лагуна“
 23.4. Светски дан књиге
 5-10.10. Дечја недеља

Градска библиотека „Атанасије Стојковић“

Промоције

- 19.2. „Војновићи – духовници, трговци и поседници“ / Ратко Рацковић
 3.3. „Не будите ме“ / Радивоје Прокопљевић Прока
 11.3. Представљање каталога о скулптури „Три детета са књигом“
 18.3. „Живот уз длаку“ / Тодор Бјелкић
 1.4. „Козје уши“ / Владислава Војновић
 8.4. „Крвава земља“ / Ђорђе Д. Вимић
 7.5. „Љубав пише романе“ / Александра Вујанић
 18.5. „Иследник“ / Драган Великић
 14.6. Представљање тротомног издања „Преписка Фјодора Достојевског“/ проф. др Тања Поповић и Владимир Меденица
 24.6. „Песме снохватице“/ Тодор Бјелкић
 14.7. „Сигурна кућа за мушке душе“/ Жељко Марковић
 29.9. Представљена књига „Српски (ал војвођански) без муке“, Ђорђа Ђекића
 12.10. „Научи ме да волим“/ Весилка Николић
 21.10. Представљена збирка афоризама „Бећараста сремачки (р)епиграми Ђуре Шефера“

- 24.11. „Међу нама речено“ / збирка поезије Маје Грачан Ливаде
 28.11. Приказ књиге Вулета Журића „Тајна црвеног замка“
 2.12. „Триптих за генија“ Владимира Меденице. О књизи говорио проф. Драгослав Бокан
 16.12. Представљена књига проф. др Миливоја Ненина „Слово тврдо: о преписци Илариона Руварца“.

Програми за децу

- 17.2. Књижевна трибина за најмлађе / песник Божидар Пешев
 10.3. Упознајмо библиотеку – Ликовна радионица за децу предшколског узраста
 април 2016. украшавање јаја поводом Ускрса
 6.9. „Јесење чаролије“ – радионица за најмлађе читаоце
 15.9. Радионица „У гостима код предшколаца, па гости код нас“
 4.11. „Каква сазнања нам пружа библиотека“ - радионица за основце
 8.12. „У сусрет новогодишњим празницима“ - радионица за најмлађе

Књижевни програми

- 26.2. Књижевно вече са Жељком Аврић
 19. 5. Ауторско вече Слободана Зубановића „У 3,10 за Руму“
 23.8. „Вече руских романи“ / Елена Станисављевић
 26.8. Вече боемске поезије и музике / Мирко Мркић Острошки, Ратко Чолаковић, Драгомир Ђулафић, Слободан Зубановић, Радивоје Прокопљевић Прока, Милан Дудић, Милица Дудић, Бранко Јовичић и Драган Јанковић
 9.12. Књижевно вече са Ласлом Блашковићем

Предавања

- 14.4. Предавање о Вилему Шекспиру поводом 400 година од његове смрти / Владислава Гордић Петковић
- 23.5. Предавање на тему „Кандински и руска авангарда“ / професор Јерко Денегри
- 4.5. „Драгиша Васић и руска књижевност“ / проф. др Мило Ломпар
- 25.5. „Словенска митологија“ / проф. др Љубинко Раденковић
26. 5. „Браћа Карамазови“ / проф. др Драган Стојановић
- 27.5. „О Јесењину“ – књижевна трибина / проф. др Миодраг Сибиновић, Ратко Чолаковић и Елена Станисављевић.
- 18.11. Књижевна трибина „Сервантес заувек“ / проф. др Јасна Стојановић

Остали програми

- 26.1. Обележавање Савиндана
- 12.2. Обележавање дана Светог Трифуна
- 21.3. Сусрет са завичајним песницима поводом Светског дана поезије
- 20.5. Отворена 6. манифестација „Дани словенске писмености и културе“. Беседио Милета Аћимовић Ивков.
- 22.5. Пројекција филма „Борис Годунов“.
- 27.5. Опроштајни концерт певачке групе „Звоница“ из Омска.
- 17.6. Одржана манифестација „Ноћ књиге“.
- 01.7. Отварање манифестације „Културно лето 2016.“.
- 23.05. „Латино моментс“ – вече латино музике / Невена Рељин и Александар Дујин
28. 7. Монодрама „Живот је лото“ / глумица Моника Ромић

25.8. Кабаре „Тражим мужа“ на текстове Душка Радовића /
глулица Јелица Брестовац

7.10. Пријем ђака првака у чланство библиотеке

16.12. „Ноћ књиге“ - промовисана књига и читање

29.12. Додела награде „Атанасије Стојковић“ за 2016. годину.
Добитник Дарко Суцум

Библиотека „Глигорије Возаровић“

Дан Библиотеке

4.2. Обележен дан Библиотеке

Промоције

11.2. Године, књиге, читаоци / Весна Петровић

1.3. Иследник / Драган Великић

11.5. Сусрет са самим собом / Светлана Гога Костић

31.5. Номад / Снежана Радојичић

1.6. Ошишано сунце / Татјана Венчеловски

24.6. Јесам / Жељка Аврић

16.9. Ожиљци времена / Синиша Корица

22.9. Са друге стране дна / Андреја Врањеш

2.12. Анђела, ти и ја / Владимир Арсенијевић

9.12. У душу ми жеља уткана / Драгана Јовановић

21.12. Завршна реч / Тома Филадельф

29.12. Гражданство шидско / Радован Сремац

Програми за децу

- 9.2. Литерарна радионица „Постаћу писац“ – гост Оливера Јелкић
- 8.3. Све су маме лепе, најлепша је моја / Драган Јовановић
- 21.3. Светски дан поезије Митинг поезије
- 9.3 -1.12. Путујућа изложба европског стваралаштва за децу и омладину „Негујмо српски језик“
- 27.4. Ускршњи атеље
- 31.5. Квиз за ђаке прваке „Ау што је школа згодна“
- 19.7-18.8. Летње креативне радионице
- 16 – 6.10. Промоција библиотеке вртићима „Буба Мара“, „Стоногица“, „Маслачак“
- 29.9. Маскенбал „У бајци станујем“
- 2.11. „Волим јесен златну“ – традиционални јесењи атеље
- 7.12. „Школски дан у Библиотеци“ – радионица
- 15.12. Гостовање дечјег писца Радислава Јовића

Књижевни програми

- 28.9. Поетско исходиште и трагања Тодора Бјелкића
- 31.11. Вече посвећено Илији Бајићу и Јовану Удицком

Остали програми

- 12.3. Акредитовани семинар за школске библиотекаре / Дубравка Илић, Биљана Лукић, Александар Вукајловић
- 21-25.4. 1.фаза израде мурала „Наша Европа од Лисабона до Владивостока“
- 25.4. Свечани програм и коктел, отварање мурала

15.4. Сусрет братских књижевних клубова Сремска Митровице и Бијељине

5.5. Стручни излет Зоне младих Београду

10.5. Стручни скуп у манастиру Велика Ремета

6-9.6. 2. фаза израде мурала „Наша Европа од Лисабона до Владивостока“

21.6. Скупштитна библиотекара Срема

10-15.9. 2. фаза израде мурала и театар сенки Зоне младих

1.12. Електронска обрада старих и ретких књига / Новка Шокица Шуваковић, Светлана Вучковић, Финка Пјевач

16.12. Каталогизација серијских публикација и формирање и одржавање збирке серијских публикација / Бојана Вукотић, Слободанка Комненић

Изложбе

1-28.2. Књиге, године, читаоци / Весна Петровић, Милијана Дмитровић Торма

8-18.3. Отварање осмомартовске изложбе УЛУС

10.03. Антоњин Дворжак

8-22.4. Изложба „Био једном један лаф“

7.5. Изложба старих разгледница 1894-1945 / Јасмина Јанковић

10.10. Изложба рукотворина Јефимијини снови

18.10-8.12. „Четири века трајања:Сервантес и Шекспир“ / Весна Петровић, Милијана Дмитровић Торма

5.12. Василиј Кандински и апстрактна уметност / Тања Мијалчић

Промоције

26.2. Пазовачке породице / Миливој Ковачевић

Програми за децу

2.4. Међународни дан дечје књиге

Књижевни програми

18.2. Књижевно вече посвећено Светлани Алексијевич, добитници Нобелове награде за 2015. годину

25.2. Вече посвећено Умберту Еку

Остали програми

3.3. Март у Библиотеци – „Нема срећних љубави“ - едукативни програм / Бранко Ракочевић

10.3. Март у Библиотци – „Кап руске културе“

11.3. Изложба слика Ане Мајорски

17.3. Март у библиотеци – „Кап хеленске културе“

24.3. Март у Библиотеци - „Кап намачке културе“

31.3. Март у Библиотеци – „Нема срећних љубави“

24-29.10. Месец књиге

Огранак „Петар Петровић Његош“

4.2 „Пазовачки песнички подмладак“ - песничко вече младих песника

14.3. Изложба карикатура Јована Боговца

14-18.3. Он лајн недеља / Невена Копанлија

19.3. Читам да бих цртао- радионица посвећена Светском дану књиге

25.3. Промоција монографије „Свети манастри Хиландар – српска царска лавра“ / Миле Пајић

17.3. Изложба Теодоре Миучин

14-15.7. Радионица цртања стрипа

14.12. Обележен Дан библиотекара

Огранак Војка

27.2. Промоција књиге „Шором средом“ / Бора Отић

20.5. Књижевно вече „Шест векова Војке“ / Маја Белегишанин, Радомир Сандић, Стеван Кораћ

НБ „Симеон Пишчевић“

Дан библиотеке

23.12. Обележен Дан библиотеке

Промоције

10.2. Дрво живота / Кристина Ковач

12.5. Ивањици / Славко Косановић, Слободан Томић, Душан Лукић

16.9. Прегршт снова / Петра Бошњак

4.11. Светлост у тами / Снежана Михајловић

4.12. Судбина / Миодраг Миловановић

5.12. Гражданство шидско / Радован Сремац

9.12. Сот од неолита до ХХІ века / Ивица Кубик

Програми за децу

22.4. Обележен Светски дан књиге

3-9.10. Дечја недеља

8.10. Гост писац Тоде Николетић

Књижевни програми

11.2. Књижевно вече „Љубав и вино“

Остали програми

25.2. КПД „Иван Котљаревски“ организовао Русински бал

8.4. Предавање Дејана Николића на тему „Дворска и политичка улога жене владара Србије“

9.6. Трибина „Дете Вам полази у школу“ / Друштво учитеља „Сима Томовић“

16.6. Радионица „Позитивно мишљење“

24.10. Предавање „Превенција карцинома дојке“

25.10. Вече посвећено светој лози Бранковића

28-30.10. Вишњићеви дани

2-3.11. Радионица на тему „Живот човека у прошлости“

19.11. Мини концерт мушког певачког друштва Quercus Quinter

3.12. Обележен Дан ослобођења Шида – промоција часописа Шида

Издавачка делатност

Све библиотеке Срема имају развијену издавачку делатност, било да се објављивање врши континуирано или са мањим или већим прекидима.

Српска читаоница у Иригу је у оквиру рада Фонда „Борислав Михајловић Михиз“ издала једанаесту књигу драма Олге Димитијевић, добитнице Михизове награде за 2015. годину. У сарадњи са манастиром Велика Ремета, Читаоница је штампала зборник радова са стручног скупа „Манастири и библиотеке чувари културне баштине“.

Издавачка делатност НБ „Др Ђорђе Натшевић“ богатија је за два нова наслова: Збирка поезије „Да ми срцу буде близу“ Ане Берте и Зборник – „Сусрети библиографа 2014. у спомен на др Георгија Михаиловића“.

Библиотека у Пећинцима била је издавач књиге аутора Предрага Пузића „Понос и светлост - 250 година школе у Брестачу 1766-2016“.

Градска библиотека „Атанасије Стојковић“ у Руми објавила је 10 наслова : „Каталог монографских публикација библиотеке манастира Гргетег“ (каталог) / Стеван Ковачевић, „Приче из Срема“ (2. издање) / Ђока Филиповић, „Слово тврдо: о преписци Илариона Руварца“ / Миливој Ненин, „Зврј упразно“ (роман) / Мирослав Јозић, „Ramonda Serbica“ (роман) / Стамен Миловановић, „Манге“ (новела) / Весна Лаудановић, „Песме снохватице“ / Тодор Бјелкић, „Међу нама

речено“ / Маја Грачан Ливада, „Љубав пише романе“ / Александра Вујанић, „Бећарасти сремачки (р)епиграми (афоризми) / Ђура Шефер.

Библиотека „Глигорије Возаровић“ је издала књигу за децу предшколског узраста „Стоногица бројалица –деца маштају, деца стварају“ и Годишњак библиотека Срема.

Народна библиотека „Симеон Пишчевић“ објавила је следеће публикације: „Спомен обележја палим борцима и жртвама Другог светског рата“, „Пуно дечјих књига, само једна фали...“ / Веселин Вучковић, „Чоколадни деда Мраз Веља са стотину дечјих лепих жеља“ / Веселин Вучковић, „Стихија“ / Даница Пајић, „Ивањци“ / Славко Косановић.

Запослени

У библиотекама Срема током 2016. године радио је 81 стручни радник, 2 дипломирана библиотекара саветника, 6 виших дипломираних библиотекара, 31 дипломирани библиотекар, 11 виших књижничара, 2 самостална књижничара и 29 књижничара.

За ефикасно обављање разноврсних библиотечких услуга и развој и модернизацију библиотечко-информационе делатности, неопходно је професионално и континуирано стручно усавршавање библиотекара. Библиотекари јавних библиотека су прошле године присуствовали акредитованим програмима у организацији Библиотеке „Глигорије Возаровић“, Народне библиотеке Србије, Библиотеке Матице српске и Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић“. У Библиотеци „Глигорије Возаровић“ одржана су три

акредитоавана семинара, један за школске библиотекаре и два за библиотекаре јавних библиотека Срема.

Весна Степановић, виши дипломирани библиотекар је на Форуму библиотекара Моравичког округа у ГБ „Владислав Петковић Дис“ представила свој стручни рад „Савремена библиотека и/или мултикултурална установа“. Милица Котур, дипломирани библиотекар је свој стручни рад „Легат Ђорђа Војновића у НБ „Др Ђорђе Натошевић“ у Инђији“ саопштила на Стручно-научном скупу заједнице матичних библиотека „Библионет“ организованом у НБ „Вук Караџић“ у Крагујевцу. На стручном скупу у манастиру Велика Ремета своје радове представили су: Вера Новковић „Трагом једног изгубљеног јеванђеља“, Драгослав Илкић „Поклон библиотека игумана Бенедикта у библиотеци манастира Раваница у Врднику“ и Весна Петровић „Легат Димитрија Ђамиловића у библиотеци манастира Крушедол“. Запослени у библиотекама Срема су учествовали и на стручним семинарима, скуповима и предавањима које су организовале друге библиотеке и библиотекарске асоцијације у земљи и иностранству. Наташа Филип је својим радовима учествовала на Међународном стручном скупу у Теслићу „Вредновање и управљање библиотекама од традиционалног до иновативног“, Међународном округлом столу завичајних одељења у Пријеполу „Фотографија завичаја“ и Округлом столу у Бијелом Пољу „Штампа завичаја - 40 година од покретања локалног листа „Наша реч“.

Библиотекари су учествовали у раду секција и комисија Библиотекарског друштва Србије, а стручне радове су објављивали у домаћим и страним часописима.

Разлику стручног испита у библиотечној струци положила су три библиотекара, из Инђије, Сремске Митровице и Шида и стекли звање дипломираног библиотекара.

Библиотека „Глигорије Возаровић“ Сремска Митровица

1. Рајко Секулић, в. д. директора (од 21.10.2016.)
2. Живка Матић, директор (до 20.10.2016.)
3. Весна Петровић, дипломирани библиотекар саветник
4. Ружица Станковић, виши дипломирани библиотекар
5. Милијана Барјактаревећ, виши дипломирани библиотекар
6. Драгана Нешковић, дипломирани библиотекар
7. Душанка Милорадић, дипломирани библиотекар
8. Моравка Тодић, дипломирани библиотекар
9. Борка Беуковић Ћосић, дипломирани библиотекар
10. Светлана Сабо, дипломирани библиотекар
11. Кристина Зукић, дипломирани библиотекар
12. Мирјана Делић, дипломирани библиотекар
13. Милијана Дмитровић Торма, дипломирани библиотекар
14. Јелена Васиљевић, дипломирани библиотекар
15. Дуња Вулетић, дипломирани библиотекар
16. Јелена Милошевић, књижничар
17. Марија Дражић, књижничар
18. Милица Милошевић, књижничар
19. Светлана Коплић, књижничар
20. Драгана Пејаковић, књижничар
21. Дарија Недељковић, књижничар
22. Драгана Макивић, књижничар
23. Јасмина Миловановић, финансијски референт
24. Гордана Васелек, административни референт
25. Данијела Гравриловић, спремачица- курир
26. Бранка Милошевић, спремачица

Народна библиотека „Др Ђорђе Натошевић“ Инђија

1. Бранислава Танасић, в.д. директора
2. Весна Степановић, виши дипломирани библиотекар
3. Андреа Живковић Мушкиња, дипломирани библиотекар
4. Лепосава Радојевић, дипломирани библиотекар
5. Радмила Марковић, дипломирани библиотекар
6. Радмила Дражић, дипломирани библиотекар
7. Милица Котур, дипломирани библиотекар
8. Јелена Ђорђевић, дипломирани библиотекар
9. Милена Тешић, виши књижничар
10. Предраг Божић, виши књижничар
11. Зорица Црногорац, виши књижничар
12. Јасмина Живковић, књижничар
13. Надежда Девић, књижничар
14. Смиљана Гагић, књижничар
15. Весна Будисављевић, књижничар
16. Зорица Кнежевић, финансијски референт
17. Јадранка Миленковић, курир-спремачица

Српска читаоница Ириг

1. Вера Новковић, директор
2. Драгослав Илкић, дипломирани библиотекар
3. Наталија Влаховић, књижничар
4. Бранислав Јовичић, самостални књижничар

Народна библиотека Пећинци

1. Невена Наић, директор
2. Миланка Андрејић, књижничар
3. Душко Игњатовић, виши књижничар

4. Јована Степановић, књижничар
5. Зорица Зечевић, финансијски референт

Градска библиотека „Атанасије Стојковић“ Рума

1. Жељко Стојановић, директор
2. Стеван Ковачевић, виши дипломирани библиотекар
3. Љиљана Савић, виши дипломирани библиотекар
4. Драгана Вучковић, дипломирани библиотекар
5. Милан Зељак, дипломирани библиотекар
6. Марина Крањчевић, дипломирани библиотекар
7. Мирјана Белошевић, дипломирани библиотекар
8. Ивана Костадиновић, дипломирани библиотекар
9. Маја Зорић, дипломирани библиотекар
10. Маја Зец, дипломирани библиотекар
11. Нада Гагић, дипломирани библиотекар
12. Мира Јуришић, самостални књижничар
13. Драган Јанковић, књижничар
14. Милка Јовановић, административно-финансијски референт
15. Бранкица Ушљебрка, спремачица – курир
16. Мирјана Крсмановић, спремачица (на одређено време)

Народна библиотека „Доситеј Обрадовић“ Стара Пазова

1. Наташа Филип, директор
2. Златко Пашко, дипломирани библиотекар саветник
3. Снежана Цветићанин, дипломирани библиотекар
4. Денис Шанта, дипломирани библиотекар
5. Драгана Тојага, дипломирани библиотекар
6. Мирјана Жакула, дипломирани библиотекар
7. Бранислава Скоко, дипломирани библиотекар
8. Љиљана Секимић, дипломирани библиотекар
9. Јелена Младеновић, виши књижничар

10. Душко Стреховац, књижничар
11. Драгана Живковић, књижничар
12. Олгица Суботић, књижничар
13. Јелена Четник, књижничар
14. Наташа Поткоњак, књижничар
15. Ана Николин, књижничар
16. Александар Градић, књижничар
17. Љиљана Туран, књижничар
18. Татјана Павићевић, књижничар
19. Снежана Гак, књижничар
20. Данијела Дамјановић, књижничар
21. Јелена Кудић, књижничар
22. Бранимир Милинковић, књижничар
23. Мара Илић, секретар - благајник
24. Биљана Црвењачки, финансијски референт
25. Светлана Мијић, спремачица

Народна библиотека „Симеон Пишчевић“ Шид

1. Славица Варничих, директор
2. Велинка Масал Античевић, дипломирани библиотекар
3. Надежда Цветковић, дипломирани библиотекар
4. Јадранка Бајуновић, виши књижничар
5. Мирослава Хајдук, књижничар
6. Гоца Арсеновић, књижничар
7. Наташа Станковић, књижничар
8. Радован Сремац, археолог кустос
9. Невенка Пејчић, спремачица
10. Бранислав Добројевић, технички помоћни радник

Борка Беуковић Ћосић
Библиотека Глигорије Возаровић
Сремска Митровица
borka.beukovic@yahoo.com

РАТНА ИЗДАЊА РЕТКИХ КЊИГА У ФОНДУ
БИБЛИОТЕКЕ
„ГЛИГОРИЈЕ ВОЗАРОВИЋ“ У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ

*Нека је проклет ко хоће рата
лакомог, пустог и воле крв;
али тај проклет, ко рата неће,
када га газе, к'о ситну црв.*

Јаша Томић

У богатом и веома драгоценом фонду старе и ретке књиге налази се, између осталих, и велики број ратних издања. Ова издања настајала су за време Балканских ратова, у периоду од 1912. до 1913. године, за време Првог светског рата, у периоду од 1914. до 1918. године и Другог светског рата, у периоду од 1941. до 1945. године. У питању су дела која, због времена настанка, спадају у ретко културно добро.

Није било за очекивати да ће било ко у тим тешким временима писати, преводити или штампати књиге. Оне ретке које су настале у таквим смутним временима преносиле су и чувале традицију, потврђивале културни и национални идентитет једног народа. Велики део старе и ретке књижне грађе био је уништен, за време ратних дешавања, а пример за то је бомбардовање Народне библиотеке Србије 1941. године. Било је и других примера страдања драгоцених књижних издања из ратних периода, као што су немар и дрскост читалаца који су, у свеопштој несташици папира, често цепали листове из књига и користили их за увијање цигара, фишеке, украсе на зиду или као нотес за личне забелешке и рачунања.

Протеривање Турака са наших простора и Балкански ратови 1912. и 1913. године били су увод у највећа крвопролића двадесетог века, односно Први и Други светски рат. У нашем фонду налази се 27 књига управо из периода Балканских ратова. Из времена Првог светског рата имамо 47 сачуваних примерака, а из времена Другог светског рата укупно 79 књига. Ова књижна збирка ратних издања броји укупно 153 књиге. Сви наслови ратних издања каталогизирани су и претраживи у нашој електронској бази података. Издања су настала у многобројним књижарама и штампаријама: у Београду, Новом Саду, Великој Кикинди, Сремским

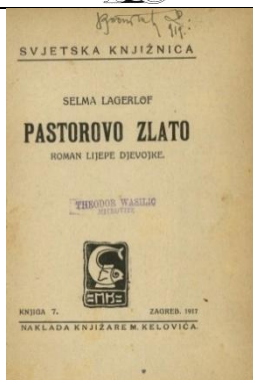
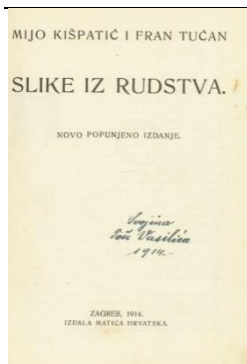
Карловцима, Загребу, Сплиту, Сарајеву и другим местима. Најчешћи издавачи су Матица српска и Матица хрватска, Народна књижарница, Књижара Геце Кона, Српска штампарија, Пучка тискара, Просвјета и други. Многа дела су настала у властитом издању помогнута средствима спонзора.

У односу на старија издања, ова су без привеза, штампана на ћириличном и латиничном писму. Заступљени су броширани и тврдокоричени повези са различитом опремом. Нека издања су прекоричена. Илустративни материјали су присутни, као и географске мапе, табеларни прикази, фотографије аутора. Мањи број их је украшено златотиском и кожом, док постоји доста примера са отиснутом насловном страницом на корици књиге.

Књиге су набављене поклонима и преузимањем из осталих фондова Библиотеке. Велики број наслова носи различите печате, што упућује читаоце на историјски пут књиге, порекло, на њену припадност установи или приватном лицу. Међутим, на територији Митровице било је активно више установа културе, као што су Српска грађанска читоница, Државна реална гимназија, Хрватска обртна читаоница и друге. Неке од њих су промениле више назива. Дела из ових установа пронашле су своје место у Библиотеци „Глигорије Возаровић“.

Малобројни примерци сачувани су захваљујући преданим поштоваоцима књиге и савесним чуварима народног стваралаштва. Један од многих, могло би се рећи најзначајнији, издваја се породичном библиотеком, која је даривана нашем фонду старе и ретке књиге. У питању је Теодор–Тоша Василић, чије 22 књиге носе печат његове породичне библиотеке, а настале су у периоду Балканских ратова и Првог светског рата. Овде се ради само о делу породичне библиотеке која, по критеријима за класификацију старе и ретке књиге, спада у ретка, ратна издања.

Теодор Василић потиче из угледне имућне трговачке породице. Као митровачки градоначелник, од 1907. до 1914. године, оставио је иза себе значајан допринос граду, увео је електричну енергију, асфалтирао митровачке улице по први пут и саградио јавно зимско купатило. Имао је два сина и једну кћерку. Син Бранко, архитекта, био је први директор Градског музеја у Сремској Митровици, а другог сина Драгутина, познатог економисту, усташе су стрељале 1942. године. На неким примерцима може се видети и печат са именом Драгутина Василића.

Породица

Василић поседовала је велики број књига, које су се нашле у фонду наше Библиотеке. О њиховом великом и веома вредном поклону

сведоче лични печати. На њима пише Библиотека Драгутина Василића, Тоша Василић Митровица, Драгутин Василић, Б. Василић...

Exlibris на насловној страници књиге *Пасторово злато* ауторке Селме Лагерлоф доказује власништво књиге. Јасно је видљив својеручни потпис Драгутина Василића из 1919. године, док се на средишњем делу странице налази печат израђен на немачком језику, који упућује на име Теодора Василића. С друге стране, на књизи *Слике из рудства* хрватских аутора Кишпатића и Тућана види се рукопис Теодора Василића, што опет указује на власника књиге. На неким издањима налазимо печате синова дародавца, као и њихове потписе.

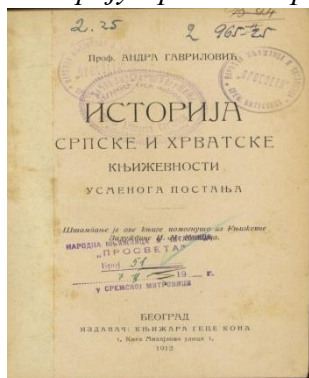
Поред Василића, великим поклоном наш фонд обогатио је и Јован Паликовић. Његов печат присутан је на седам наслова,

насталих до краја Првог рата, док је већи део поклона нашао место у другим фондовима наше Библиотеке.

Међу остале власнике, чије печате налазимо у нашој збирци ратних издања, спадају: Лазар Стојановић, Јосип Кологнат, Љубица Брадић, сви из Митровице, и адвокат др Младен Георгијевић из Шида.

Највећи део наслова из укупне збирке ратних издања чини белетристика, затим приручници, речници, споменице, као и књиге са стручном тематиком, историјске књиге везане за просторе Балкана, биографије и тако даље.

Као пример ретке књиге ратних издања требало би издвојити *Историју српске и хрватске књижевности усменог постања*

од Андре Гавриловића. Књига је издата у Књижари Геце Кона, а штампана у Штампарии „Св. Сава“ у Београду 1912. године. Штампање је помогла Књижевна задужбина Илије Коларца. Оштећеног хрбата и прекоричена, књига је променила више

власника и носи на својој насловној страници два печата Народне књижнице и Читаонице „Просвета“ и Ђачко литерарног удружења „Будућност“ у Сремској Митровици. Приповедач изванредног дара, Гавриловић, дело је стварао

1907-1908. године у Нишу. Аутор је желео да историјском истраживању народних песама да естетску оцену етичког испитивања, како сам наводи у свом предговору књизи. Дело је информативног карактера и акценат је стављен на народне песме и на начин њиховог настанка. Питање старине епске поезије дато је у виду компаративне студије, као поређење са ставовима осталих књижевника, који су се бавили истом тематиком.

Ова ратна издања сведоче о значају културног и националног идентитета једног народа. Ствараоци тог периода потврдили су својим делима колико је важно непрекидно чувати и неговати народно стваралаштво. Тај континуитет нарушавали су ратови, али ерудите тог времена биле су моћније. Својим деловањем они су упутили поруку млађим генерацијама да се и у најтежим ратним временима мора посегнути за слободом писане речи. Ратна издања из фонда старе и ретке књиге Библиотеке „Глигорије Возаровић“ у Сремској Митровици представљају значајан извор информација за будуће истраживаче и све љубитеље књиге.

Литература:

- Гавриловић, Андра. *Историја српске и хрватске књижевности усменог постања*. Београд: Књижара Геце Кона, 1912.
- Милошевић, Петар. „Архитекта Бранко Василић, први директор Музеја Срема“ (*Сунчани сат*, Број 5, 1995.)
- Скерлић, Јован. *Писци и књиге IV*. Београд: Просвета, 1964.
- Томић, Јаша. *Рат на Косову и Старој Србији 1912. године*. Нови Сад: Електрична штампарија Светозара Милетића, 1913.

Драгана Нешкович
 Библиотека „Глигорије Возаровић“
 Сремска Митровица
 Dneskovic@bgvsm.org.sr

ШТА ЧИНИ ДОБРУ КЊИГУ?

*Кад би знали шта чини добру књигу,
 многе добре књиге остале
 би непрочитане .
 „Сретен Угрочић“*

Питање „ Шта чини добру књигу ?“ није ни лако ни безазлено, и на њега се може одговорити на више начина. Не чине исте ствари добру збирку поезије, добар роман, добру драму, добру теоријску студију, добро историографско дело, добру филозофску расправу, добар политички фељтон, добру природно-научну студију, а у свакој од ових врста, као и других, непоменутих, може се написати и прочитати добра књига.

Свако има своју идеју о доброј књизи – читаоци, писци, критичари . То је са једне стране, субјективни суд, који се може оправдати неким прихватљивим аргументом, књига је добра зато што има добру причу, зато што је добро написана, или зато што сведочи о нечему, или је просто забавна. То је мит о субјективности укуса и даље нема о чему да се расправља. Насупрот томе је наука о књижевности: она производи стручни језик, мерила и скуп књига које уживају статус добрих , „објективно“ образлаже њихов статус и ствара

категорију читалаца који репродукују одговарајући систем вредности.

Дакле, нека мерила добре књиге постоје и нису сасвим произвољна. Зато је могуће говорити о појму, како настаје, како се мења, и на који начин хипотетична књига може да постане добра.

Појам добре књиге настаје у оквиру неке конвенције која му даје значење и оправдава га. Из области филозофије књига може бити добра у оквиру једног филозофског програма, али ван тог контекста је неразумљива. Или, пример књиге „Да Винчијев код“ која је на основу читљивости добра књига и тржиште за њега проналази оправдање јер су потрошачи изrekli свој суд мерљив у тврдој валути. Дакле, различите конвенције производе различите појмове добре књиге, не може се говорити о универзално доброј књизи.

Појам добре књиге не може се раздвојити ни од друштвених околности у којима настаје. Роман није могао да постане доминантна књижевна форма пре него што је развијена технологија брзог штампања великог броја примерака. „Уликс“ није могао да буде прихваћен као добра књига без радикалне интервенције критике, и тешко би могао да опстане без посредовања образовних институција које читаоце подвргавају сложеној обуци. Тржиште и идеологија намећу своја мерила, али повлашћени читаоци, писци, критичари и професори, понекад морају да изврше корекцију.

Појам добре књиге повезан је и са борбом за право да се о литератури не просуђује на основу мерила политике и моралности, већ у складу са строго књижевним критеријумима. Императив гласи: писати добро, није важно о

чему. Добра књига је ствар стила, добра књига је она која је добро написана.

Добру књигу чини и јасноћа у постављању теме и уверљивост у доказивању идеје. Да би се тема јасно изнела, језик мора да буде прецизан, реченица мора да буде јасна мисао. Када читалац прочита књигу, требало би да зна шта је читао и требало би да зна шта писац, о томе што је рекао, мисли.

Књиге су кућа у којој неке идеје станују. Те идеје пролазе кроз време и кроз простор и долазе до нас као читалаца. Књига служи томе да из ње извучемо нешто, да нас увери да је писац о животу нешто размишљао, закључио, да има неко искуство које мисли да и други људи треба да доживе, дакле да из неког човекољубља пише књигу. Ако нема те племенитости у књизи, те искрене жеље да се нечији живот књигом обогати, то не може бити добра књига. Књига и књижевници су одувек били првоборци за један лепши и праведнији живот, за праведније друштвено уређење од оног у коме они живе. Наш познати песник Алекса Шантић, певао је:

„Волим књигу – оков тешки са робова патних скида;
Слабе диже, свјетлошћу им горке ране вида.“

Шта још чини велику или добру књигу? Поред осталог, пишчева свест о томе да су му остале само речи да се њима игра, или како би то велики писац Владимир Набоков рекао, да су речи једина вечност коју писац може делити са својим читаоцем.

За књиге се везујемо, често на тешко објашњив и разумљив начин. Некада нам обично неупадљиво дело причини веће задовољство читања од неке славне и награђиване књиге. Наиме, свако од нас жели и да поседује књиге које сматра

добрим, што значи да и поседовање неке књиге чини ту књигу добром, за онога ко је поседује.

Свака прочитана књига нас нечему учи, отвара нам врата свога света и омогућује да завиримо у непознато. Свака од њих је једним својим делом, било то посветом, насловом, реченицом, одломком или ликом утицала на нас, подстакла на размишљање, на промене а понекад чак и на деловање.

„Књиге су најтиши и најсталнији пријатељи. Оне су најприхватљивији и најмудрији саветници и најстрпљивији учитељи“ (Чарлс Елиот)

Добру књигу чини и добар читалац. Свет књижевности је толико разноврстан, са толико различитих жанрова, да је готово немогуће некој особи да не пронађе књигу у којој би уживала. Читање је заправо учење, јер увек усвајамо неке нове информације које ће нас учинити још савршенијом индивидуом него што јесмо.

Добра књига је као зен учење, преноси се из срца у срце. Дакле, није реч само о садржају, теми или начину писања, па ни о самој причи, већ о нечему што памтимо о неким књигама иако нисмо у стању то да формулишемо. То нешто што је прешло директно из књиге у срце читаоца, то је знак да је у питању добра књига.

Добра књига је пешчана књига, то је она књига коју, кад год је и где год је отворимо, увек читамо са неким новим сазнањем и откривамо нешто ново у њој. Као и Борхесова пешчана књига, добра књига се никад не исцрпљује. Она је сваки пут нешто друго.

Добра књига се никада не завршава-из простог разлога што, ако је заиста добра и као таква пренела нам свој наук из срца у срце, она наставља да траје у нама. Колико ми трајемо, толико

трају наше добре књиге. Све се догађа у књизи. Све ће морати да станује у књизи. Књига такође. Зато књига никада није довршена.

Добра књига је као добар сан, памти се и када се заборави. То су они снови којих се јасно сећамо у првом тренутку, онда ти снови почињу да бледе и остајемо на крају са утиском сна, са присећањем да смо нешто лепо сањали, да нам се нешто лепо догодило у том сну, да смо нешто спознали или видели што никада раније нисмо видели.

Ономе ко воли књигу, никад неће затребати оданији пријатељ, кориснији саветник, веселији друг, успешнији тешилац. Изучавањем, размишљањем, читањем, може се пријатно забављати у било каквој прилици, на било ком месту и по било каквом времену.

Штавише, може се сасвим слободно рећи, судбина и будућност сваког појединог човека данас је зависна од тога колико је он образован, а то другим речима значи, колико је и каквих књига прочитао. Када човек наиђе на неку добру књигу он се њоме може врло много користити. Она може променити читаву његову судбину, она му може отворити нове видике, па га чак и извести на прави пут.

Максим Горки је 1925. године записао: „Све оно што је добро у мени имам да захвалим књигама. Још у младости схватио сам да је уметност великодушнија од људи... Ја волим књиге; свака од њих била је за мене чудо, а писац чаробњак. О књигама не могу да говорим другачије него са дубоким узбуђењем, с радосним усхићењем... Ја живим у свету у коме је потпуно немогуће схватити човека ако се не читају књиге.“

На крају, утврдити да ли је нека књига добра можемо тек када се покаже да питања која поставља и начин на који

сведочи о свету имају значење и значај који превазилази тренутна очекивања и притиске којима је књижевност увек изложена због своје друштвене улоге: да буде савест човечанства и естетска утеха, посвећени стилиста и нежни педагог, разбарушени поета и душевни хигијеничар. Оправдања нужно касне за писањем. У међувремену остаје нам читалачко задовољство. То није мало.

Литература:

Гавриловић, Светлана. *Шта чини добру књигу?*. Београд : Народна библиотека Србије, 2007.

Грозданић, Миле . *Пут до књиге*. Београд : Публикум, 2007.

Кулунџић, Звонимир. *Како је постала књига*. Београд: Народна књига, 1955.

Весна Петровић
Библиотека „Глигорије Возаровић“
Сремска Митровица
 vesna.petrovic613@gmail.com

БИБЛИОТЕКА МАНАСТИРА ПЕТКОВИЦА

Манастир Петковица припада Епархији сремској, Српске православне цркве, представља непокретно културно добро и споменик је културе од изузетног значаја. Налази се на југозападном делу Фрушке горе, између села Дивоша и Шишатовца.

По предању, манастир је посвећен Св. Петки. Основала га је у 16. веку деспотица Јелена, удовица последњег српског деспота Стевана Штиљановића, ктитора манастира Шишатовца. Она се после мужевљеве смрти повукла у манастир и у њему провела последње дане.

Први поуздани подаци о оснивању манастира потичу из 1566-1567. године. Црква је до данас задржала првобитни изглед, а украшена је фрескама које су осликане 1588. године. Иконостас је подигнут 1735. године, а страдао је у Другом светском рату.

Од тренутка када је Мати Антонина дошла на послушање

као игуманија, манастир Петковица доживео је препород, подигнут је конак, Храм је обновљен, а војска је изградила пут до манастира и рибњак.

Године 2009, поводом велике изложбе „Библиотеке фрушкогорских манастира“ први пут је разговарано о уређењу манастирске библиотеке. Тада се у манастиру налазило 350 књига које су биле само пописане у програму Ексел. Те године

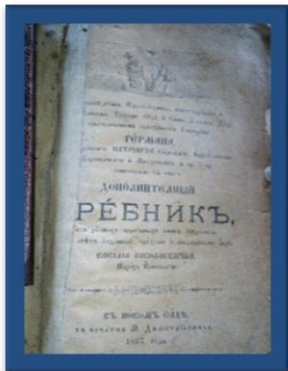
манастир је добио на поклон од Народне библиотеке Србије 87 књига и инвентарну књигу.

Књиге су инвентарисане, али нису биле смештене у одговарајући простор

све до 2015. године када је библиотека пресељена у адекватну, светлу и лепу просторију, у новом конаку. Набављене су полице за смештај књига, програм БИСИС за е-обрату библиотечких фондова, компјутер и ТВ пријемник, те су створени сви услови за уређење библиотеке, по правилима савременог библиотечког пословања.

Књижни фонд који броји 1.456 књига сређен је по УДК систему, а најбројнија група је 2, религија са 576 јединица. Поред религије, која је основ сваке манастирске библиотеке, у Библиотеци се налазе и књиге из области уметности, посебно монографије манастира и цркава, потом књижевности и историје. С обзиром на то да се сестринство манастира бави производњом вина и одржавањем рибњака значајан део

литературе са овим темама чува се у Библиотеци. Све књиге су инвентарисане, а обрада у БИСИС-у је у току.

Најстарија књига у фонду је Требник, писан старом ортографијом, из 1887. године, објављен у Новом Саду. Ту су и књиге из 19. века: *Нова харфа Сиона* из 1896. штампана у штампарији Светозара Милетића у Новом Саду и *Четири јеванђеља и дела апостолска* из 1898. године штампано у Великом Бечкерекy.

Поред књига у Библиотеци се чува осам наслова часописа са религиозним темама: *Православље, Српски сион, Глас цркве, Црква, Светосавско звонце, Видослов, Православни пут, Светигора* и четири часописа: *Национална ревија Србија, Добро јутро, Споменица Истријског архива „Срем“*, стручни часопис библиотекарa Срема *Годишњак библиотека Срема*, који обрађују теме из теорије и праксе. Часописи нису обрађени у БИСИС-у, али се води картотека.

Некњижну грађу Библиотеке чине: 64 видео-касете, 23 DVD-а и 56 аудио касета са религиозним темама

У манастиру се поводом празника Св. Петке, 27. октобра, одржавају вечери духовне поезије на којима учествују песници из целе Србије. Планирано је и вече духовности „Молитве на језеру“ посвећено владики Николају Велимировићу, које ће се одржавати поред језера.

Манастир и Библиотеку посетиле су колеге из Народне библиотеке „Љубомир Ненадовић“ из Ваљева.

У времену када се све мање чита и када књига води борбу са савременим комуникацијама манастири ће је поново сачувати од заборава, јер књига је прославила Реч и обезбедила јој трајност и свеprisутност. Она у манастиру постаје чувар идентитета и мудрости, али и средство за разумевање света и природе. И нова, стручно уређена Библиотека у манастиру Петковица је постала „кућа укупног људског памћења“ и самим тим чувар културне баштине.

Милијана Дмитровић Торма
Библиотека „Глигорије Возаровић“
Сремска Митровица
milijanadmitrovic@yahoo.com

ПУТЕМ КЊИГА НА СТРАНИМ ЈЕЗИЦИМА

Језик је једно од најважнијих открића људског рода. Инструмент за комуникацију и преносилац мисли сваког појединца. Оно што нас чини другачијим у односу на остала жива бића је моћ говора. Оно што нас чини другачијим у односу на друге националности управо је матерњи језик. Он је чувар културе и традиције сваког народа. Он је наша свест, наше знамење и носилац идентитета. Чување и неговање сопственог језика један је од основних задатака сваког човека, али да би човек могао да се развија духовно и интелектуално битно је да познаје и друге језике. Познавањем других, нама страних језика стичемо могућност упознавања различитих култура. Превазилажењем језичких разлика, све што нам је деловало страно постаје нам разумљиво и блиско. Тиме свакако ширимо своје знање и образовање.

У средњим и основним школама на територији сремскомитровачке општине последњих неколико година повећао се број страних језика који се изучавају. Заступљени су: енглески, руски, француски, шпански, италијански и немачки. Имајући у виду да су ученици најбројнији и најважнији део читалачке публике у Библиотеци „Глигорије Возаровић“ у Сремској Митровици формиран је фонд стране књиге. Поред наведених језика у фонду се налазе и књиге на

мађарском, русинском, словачком, јапанском и турском језику које стоје на располагању свим суграђанима чији су ово матерњи језици, али и онима који би да богате свој лексички фонд. Основни задатак овога фонда је набавка, обрада и популаризација литературе на страним језицима. Један од начина популаризације међу средњошколцима као циљном групом је кроз заједничке програме Библиотеке, школа и амбасада. Изложбе, литерарне и драмске радионице на језицима које изучавају су програми којима они радо присуствују, друже се и везују за Библиотеку.

Прошле године, изложбом под називом „Четири века трајања: Сервантес и Шекспир“ обележено је 400 година од смрти два великана светске књижевности. Умрли су на исти дан 23. априла 1616. године, па је Унеско овај дан прогласио Светским даном књиге. Не само да је обележена велика годишњица, већ је изложбом промовисан и фонд Стране књиге сарадњом са професорима шпанског и енглеског језика који су у рад укључили своје ученике средњих и основних школа. Изложба је обухватала 13 паноа на којима су приказани аутобиографски подаци, као и књижевно стваралаштво писаца и изводи из дела, док је други део изложбе подразумевао књиге из фонда Библиотеке. Један део су чиниле Сервантесова и Шекспирова дела на српском језику, као и критике њиховог стваралаштва. Други део су чиниле књиге на страним језицима, првенствено њихова дела на матерњим језицима, али и преводи на немачки и француски. При свакој посети изложби за ученике је одржавано предавање о Сервантесу и Шекспиру док је њихов задатак био да одаберу део из неког дела писаца на њиховом матерњем језику и да га драматизују. Тако смо имали прилику да чујемо делове *Дон Кихота* на шпанском

језику које су драматизовали ученици основне школе којима је ово један од страних језика које изучавају. Ученици Митровачке гимназије су одабрали делове из *Хамлета* које су извели на енглеском језику. На овај начин ученици, као и остали посетиоци имали су прилику да осете ону специфичност и мелодију дела на њиховом изворном језику, али и да врше компарацију са преводима на српски језик. Не само да је ово било ново искуство за њих, већ их је навело да и сами истражују фонд Стране књиге у потрази за другим делима.

Изложбе су само један од начина на који се промовише фонд Стране књиге и указује на значај изучавања, неговања и чувања других језика. Иако су ученици циљна група, овај фонд ипак омогућава свим корисницима да упознају друге културе, али даје могућност и националним мањинама да негују свој матерњи језик, па самим тим и своју културу и обичаје. Свесни

смо колики је значај матерњег језика, колико је битно очувати га изван његових политичких граница, зато је фонд Стране књиге право богатство за националне мањине. Даје им могућност да чувају и преносе своју традицију, али сврха неговања сопственог језика међу националним мањинама није са циљем да остане у некој затвореној групи, већ напротив да изађе из свог оквира постане доступна и другима, да мањине попут мисионара поделе свој национални идентитет са другима. Страна књига је у том случају средство којим можемо превазићи границе, којим оно што је наше може постати туђе, али не са циљем да се растопи и нестане, већ да постане блиско и разумљиво и другима.

Задатак библиотекара је зато да увећавају, чувају и промовишу овај фонд. Да га учине доступним и занимљивим свим својим корисницима. Свесни значаја постојања овог фонда да осмисле што више програма у складу са потребама својих корисника.

ЧИТАЊЕ ЈЕ ПОНОВО У МОДИ

Интернет, модерне технологије, недостатак времена и мноштво информација изузетно утичу на природу комуникација и понашања. У данашње време наглог технолошког напретка, људи једноставно не могу замислити живот без Интернета.

Чињеница је да се данас живи посве убрзано и да то убрзање намеће свакодневна борба за егзистенцију у условима које доноси време у којем живимо. У његовој основи су чиниоци економске природе, а из ње се генеришу и социолошки, психолошки, културолошки и општедруштвени проблеми.

Млади који су данас запослени (па и старији) пуно раде. У оштрој и суровој пословној конкуренцији многи запослени кажу да им је време испрограмирано. У том програму једва да се нађе нешто времена за телевизију, а већ за рачунар и мобилни телефон мора да га буде, јер без тих комуникацијских средстава многи своје послове не могу да обављају. Та средства на неки начин убрзавају њихове послове, али убрзавају и темпо живљења. Приметите ли да се развојем савремене технологије отуђујемо све више једни од других?!

Више времена проводимо на друштвеним мрежама, живећи у виртуелном свету (свету симулакрума и симулације) него у реалности и оним благодетима које нам она донекле пружа. Можда нам је стварност наизглед неподношљива, па бежимо у виртуелни свет. И тако, у строго испрограмираном начину

живота нема места за дружење, читање књига, за одлазак у позориште, за посете ликовним галеријама, музејима, за културни живот у целини.

Изреку да је „књига најбољи друг“, заменио је мобилни телефон као најбољи друг... наравно уколико преко њега имамо приступ Интернету. Са њим лежемо, устајемо, он нам је на неки начин постао „прозор“ у свет. Да не говоримо о све мањој међусобној комуникацији међу људима и бежању у изолованост од свега и свачега.

Порицање свега што су биле „праве вредности“ и оног што је чинило живот испуњенијим, све је чешћа појава. Такав је случај и са књигама, а то највише погађа институције чији се смисао заснива на књизи, а то су пре свега школе и библиотеке.

Упркос времену брзих информација, постоји и она већина људи који воле да читају и редовно посећују библиотеку и бирају књиге по својим афинитетима. Бирају оно што воле, што их опушта, желе да свака нова прочитана књига остави снажан утисак на њих, промени личност на боље. Јер, живот и јесте читање, учење, непрестани рад на себи и мењање личности на боље, јер се тако и друштво мења на боље. Ми треба да будемо промена коју ће свет видети у нама, а то се постиже читањем, учењем, истраживањем, непрекидним радом на себи. Читањем се расте, а на нама је коју ћемо књигу одабрати да прочитамо. Свакако да ће нам увек нова прочитана књига мењати свест, а то и јесте циљ, јер мењањем свести, стварамо друштво које ће на тај начин напредовати, а не назадовати. Да ли ће то бити неки роман класик који ћете одабрати, историјски роман, загонетна љубавна прича, остаје на самом читаоцу да изабере. Ту је свакако и библиотекар који

ће увек изаћи у сусрет кориснику и потрудити се да пронађе адекватну књигу коју читалац жели да прочита, и препоручити му књигу у зависности од његових афинитета и интересовања.

У библиотекама сваки читалац може да пронађе нешто за себе. Сваки делић књиге одише неком врстом знања! Свака прочитана књига доноси нова сазнања било да припада науци, уметности или књижевности. Библиотеке су посебна места са атмосфером која инспирише да се позитивно мисли, даје сигурност, подстиче на стварање, развија креативност, а у исто време су непресушни, поуздан и сигуран извор информација и знања.

Знање и читање представљају виталне елементе у развоју личности свих нас током живота. Зашто онда свако не одвоји део времена и проведе га у библиотеци јер ћемо тако осетити лепоту и чар читања, стицања нових знања и вештина, а ко зна... Можда ће кроз време библиотека управо постати ваш омиљени кутак, оаза мира, знања, место где ћете пронаћи себе и открити таленте који су и постајали, дубоко скривени, али сте их управо сад пронашли, и то у Библиотеци. Хајде да више читамо и причамо о лепом!

ЗНАЧАЈ ПЕРИОДИКЕ У БИБЛИОТЕКАМА

Периодика је врста публикација које су обједињене насловом и које излазе у сукцесивном низу међусобно одвојених свезака или делова, у одређеним временским размацима, без предвиђеног завршетка излажења. За разлику од књиге, чије излажење није ничим формално условљено ни унапред одређено, периодику прати претходна програмираност, временска одређеност у појављивању. Тај временски период излажења може бити различите дужине: периодичне публикације могу излазити дневно, недељно, месечно, полугодишње, годишње и др. Најуже схватање појма периодике обухвата часописе и новине, али овај појам има далеко ширу употребу, па периодичне односно серијске публикације обухватају, поред часописа и новина, и зборнике, календаре, годишње извештаје, летописе, алманахе, радове академија, билтене, службене листове и др. Зависно од области и тематике којом се гласило бави, садржај ових публикација може бити веома разнолик. Може бити информативни, научни, културолошки, забавни, практични и др. те намењен различитом профилу корисника.

Од свог настанка, још пре више од три века, од самих почетака до данас, без обзира на намену и форму, на садржај и учесталост излажења, периодичне публикације су увек биле извор актуелних информација значајних за унапређење и продубљивање наука, доносиле су нова знања, резултате, вести, биле су забавно и пријатно штиво. Периодика садржи и

вредне податке о политичким и културним дешавањима важним за различите врсте истраживања. Стога се, може рећи да су периодичне публикације одраз прилика и времена у коме излазе.

Часописи и новине лакше се и брже читају од књига, јер су информације у њима обично сажете и кратке и поткрепљене фотографијама и илустрацијама. Осим тога, процес настајања књиге често је веома дуг, па књига не стигне да забележи и сачува све оно што се у току тог процеса догоди. Периодичне публикације много брже од књига доносе новости о новим достигнућима, научним истраживањима и открићима. Међутим, чињеница да су периодичне публикације носиоци актуелних информација и напредних идеја, не умањује њихову вредност као трајног извора информација. Чест је случај да се у некој периодичној публикацији могу наћи подаци који нигде више нису публиковани.

У свакој библиотеци овај фонд би требало да буде веома важан и непресушан извор информација, па би, сходно томе, и садржај фонда морао бити свеобухватан и комплетан, без тематских ограничења, тако да буду обухваћене многе гране знања и многе струке. Наравно, свака библиотека ће према типу коме припада и профилу својих корисника, бирати оне наслове који потребе и жеље њених корисника, најбоље и најпотпуније задовољавају.

Корисници фонда периодике у библиотекама различите су образовне, социјалне и старосне структуре. То су магистри, професори, студенти, новинари, научни радници, књижевници, уметници, деца школског узраста и др. па је периодика незаобилазна литература за израду докторских, магистарских, дипломских и стручних радова, монографија, библиографија, реферата, семинарских и матурских радова. У фонду периодике, често се налазе и старе и ретке периодичне публикације, страни часописи и новине, чиме овај фонд додатно добија на вредности и пружа веће могућности за

истраживање као и за поређење наших историјских, друштвених и културних прилика са онима у другим земљама света.

И поред тога што фонд периодике заузима веома значајно место у библиотеци, немају све библиотеке издвојен фонд ових публикација. Често су периодичне публикације уметнуте у фонд монографских публикација, или су физички одвојене, али неадекватно или уопште нису инвентарисане, каталoшки пописане и сложене. Недостатак простора, нестандардни услови смештаја, недостатак одговарајуће опреме у библиотекама представљају велики проблем када је у питању фонд периодике и његово коришћење. Веома битан фактор за формирање и одржавање фондова периодике јесу и материјална средства, која најчешће, а у данашње време посебно, недостају библиотекама. Финансијска средства за набавку периодике морају бити унапред обезбеђена и редовна да би се ови фондови редовно попуњавали новим бројевима и насловима, а самим тим и одржавали актуелним и на најбољи начин испуњавали своју функцију у библиотеци.

Веома значајни и најбољи извори за најновија сазнања из неке научне области, а посебно за универзитетске и високошколске библиотеке и библиотеке научних установа, јесу научни часописи. Веома су значајни за природне науке, медицину, техничке науке и економију, јер се у овим научним областима нова сазнања и резултати истраживања врло брзо појављују и објављују, а самим тим и застаревају. Хуманистичке и друштвене науке нису толико осетљиве у погледу застаревања информација, тако да информације које су објављене у прошлости, често могу да буду још увек актуелне.

Како би се корисници заинтересовали да користе фонд периодике, неопходно га је и промовисати и популарисати да би се они што ближе и на што интересантнији начин упознали са његовим садржајем. Дobar начин да се то учини јесте организовање разних изложби и предавања за све категорије

корисника, чиме би се привукао што већи број корисника и дале информације јавности о њима, јер периодика је један од најзначајнијих медија за стварање и уобличавање јавног мњења.

Оно што је специфично за јавну библиотеку и што је издваја од других јесте њен завичајни фонд. Гледано са културно-историјског аспекта, периодика која је настала на одређеном простору, доживљава се као мозаичка целина. Зато је посебно значајно редовно попуњавати и неговати фонд завичајних серијских публикација које излазе или су излазиле на одговарајућој територији. Историјски, културни и привредни развитак једног краја можемо много лакше и прегледније пратити преко локалне штампе која је у том крају излазила и скоро увек била пратилац свих збивања.

Као и монографске и периодичне публикације, уводе се у електронске каталоге. Електронски каталози периодике су део аутоматске обраде библиотечких фондова и чине их доступнијим и приступачнијим корисницима. Данас су у библиотекама ови каталози све присутнији, и свакако су показатељи све савременијег пословања библиотека и тежње да се оствари јединствени библиотечко-информациони систем. Захваљујући новим информационим технологијама и, поред стално присутног недостатка финансијских средстава и тешког економског положаја библиотека, у све већем броју њих могуће је коришћење и електронских извора информација, укључујући и онлајн приступ дигиталним и дигитализованим верзијама новина и часописа, како би корисници брзо и једноставно долазили до информација и чланака који их занимају. Електронска периодика постаје све присутнија и траженија јер захваљујући својој флексибилности превазилази просторна, временска и финансијска ограничења.

Циљ библиотеке је да сачува за историју, за садашња и будућа поколења, збирку периодике која ће бити основа за фундаментална културолошка и научно-истраживачка

проучавања са различитих аспеката. Богатство овог фонда веома подиже вредност сваке библиотеке која га поседује и пружа могућности за рад и истраживање свима онима који ће користећи ову врсту библиотечке грађе допринети значају и вредности науке и културе уопште.

Драгана Тојага

Народна библиотека „Доситеј Обрадовић“

Стара Пазова

biblid@ptt.rs

РАСТИМО С КЊИГОМ!

Међународни дан дечије књиге у целом свету се обележава 2. априла, на дан рођења данског писца Ханса Кристијана Андерсена. Андерсен је написао више од 150 прича за децу, због чега га називају и „краљем бајки“. Његова дела су превођена на преко 80 језика и позната су деци широм планете. Сва деца знају за „Малу сирену“ „Ружно паче“, „Снежну краљицу“, „Оловног војника“, „Принцезу на зрну грашка“, „Царево ново одело“, „Палчицу“ и друге приче, које су послужиле и као инспирација многим позоришним и балетским представама, филмовима и сликама. Несумњиво је једна од највећих фигура светске књижевности.

Међународни дан дечије књиге није само дан подсећања на великог Андерсена и његово волшебно стваралаштво, већ је прилика да редовно истичемо колико је важна књига и читање за развој детета од најранијег узраста. Подстицати децу на читање значи ширити им речник и видике, подстицати радозналост, машту и самопоуздање.

Међународни одбор за дечију књигу (*The International Board on Books for Young People-IBBY*)¹ обележава овај дан са циљем ширења љубави према књизи и читању, и да би се подвукао значај читања за развој детета. IBBY је непрофитна организација која представља мрежу људи широм света, којима је мисија да повезују децу и књиге. Основана је у Цириху 1953. године. Данас броји више од 75 земаља чланица. Сваке друге године додељује награду „Ханс Кристијан Андерсен“ за посебан допринос промоцији дечије књиге на подручју писања и илустрације. Андерсенова награда се писцима додељује од 1956. године, а за илустрације од 1966. године. Награда, између осталог, подразумева и златну медаљу са ликом Х.К. Андерсена.

Као непрофитна организација са званичним статусом при Унеску и Уницефу, IBBY узима улогу заступника дечије књиге. Свој рад заснива на принципима Конвенције дечијих права.² Једна од главних прокламација је право детета на основно образовање и слободан приступ информацијама.³ Захваљујући IBBY-ју, резолуција укључује и апел свим нацијама да подстичу објављивање и ширење дечијих књига.⁴

Идеја за обележавање Светског дана дечије књиге потиче још из 1966. године. Њен творац је Јела Лепман (Jella Lepman,

¹ У даљем тексту - IBBY.

² Конвенција Уједињених нација о правима детета усвојена је 20.11.1989. на 44 заседању Генералне скупштине Уједињених нација у Њујорку.

³ Члан 28 Конвенције о правима детета.

⁴ Члан 17 Конвенције о правима детета.

1891-1970), новинар, преводилац и писац, која se сматра и оснивачем IBVY-ја. Идеја је једногласно прихваћена, и од следеће, 1967. године, се званично обележава. Том приликом је Јела Лепман написала занимљиву и дирљиву поруку свој деци света, у којој истиче да се разумевање међу народима и превазилажење културолошких разлика постиже уз помоћ дечије књиге. Традиција писања писма свој деци света се задржала и до данас.

Сваке године једна од чланица IBVY-ја има прилику да буде спонзор Међународног дана дечије књиге, те одређује тему и бира познатог и цењеног аутора да напише поруку свој деци света, и истакнутог уметника да дизајнира постер. Ти материјали се, даље, користе за различите видове промоције књиге и читања широм света у тој години и преводе се на језике држава чланица.

Руска секција IBVY-ја део је IBVY породице већ више од пола века, и управо је њима омогућено да буду спонзори Међународног дана дечије књиге 2017. године. Поруку свој деци света је написао талентовани и познати руски писац и песник Сергеј Махотин, а она гласи: *Растимо с књигом!* (*Расту с книгой!*). Постер је дизајнирао чувени илустратор Михаил Фјодоров.

“Растимо с књигом!”

2. април 2017.

Међународни дан дечије књиге

Тема: Сергеј Махотин

Дизајн: Михаил Фјодоров

У раном детињству сам волео да правим кућице од коцки и којекаквих играчака. Уместо крова сам често стављао дечију књигу, са сликама. У својој машти сам се завлачио у ту кућицу, легао у кревет од кутије шибица и посматрао час звездано небо, час облаке - у зависности од тога која ми се слика више допадала.

Несвесно сам следио животно правило сваког детета, настојећи да створим за себе удобно и сигурно окружење. И дечија књига је у томе много помогла.

Затим сам одрастао, научио сам да читам, и књига је у мојој машти почела више да личи не на кров, већ на лептира. Или чак на птицу. Странице књиге су подсећале на крила и шуштале су. Чинило се да ће књига, која је стајала на прозорској дасци, сваког часа јурнути кроз отворен прозор у непознате даљине. Узимао сам је у руке, почињао да читам и она би се смиривала. И ја сам, заједно са књигом, јуришао у стране земље и светове, ширећи пространство своје фантазије.

Каква је радост држати у рукама нову књигу! Још не знаш о чему је. Суздржаваш се од искушења да отвориш последњу страницу. А како лепо мирише! И није могуће разложити тај мирис на састојке: штампарска боја, лепак... Не, то је управо мирис књиге, узбудљив, непоновљив. Крајеви неколико страница су се слепили, као да се књига још није пробудила. Пробудиће се када ти прихватиш да је читаш.

Ти одрасташ, а свет око тебе постаје компликованији. Рађају се питања, на која није спреман да одговори ни сваки одрастао човек. А тако је неопходно

поделити са неким своје сумње и тајне. И тада у помоћ, поново, долази књига. Сигурно су многи хватали себе у мисли: то је за мене написано! И омиљени лик одједном постаје сличан теби. Има исте проблеме, са којима часно излази на крај. И управо тај јунак уопште не личи на тебе, али тако силно желиш да га подражаваш, да будеш исто тако храбар и сналажљив.

Ако неки дечак или девојчица изјаве: „Ја не волим да читам!“, мени постаје смешно. Зато што не верујем тој деци. Јер, они сигурно једу сладолед, и играју игрице, и гледају занимљиве филмове. Другим речима, воле осећај задовољства. А читање је - не само рад, неговање осећаја, развијање маште и чак сопствене личности, већ је, пре свега, и огромно задовољство.

Управо због тога писци за децу и пишу своје књиге!

Сергеј Махотин

(Са руског превела: Драгана Тојага)

Међународни дан дечије књиге сваке године обележавамо на Дечијем одељењу наше библиотеке током прве недеље априла кроз различите активности. Ове године ћемо угостити четири млађе групе из ПУ „Полетарац“ и са њима се дружити уз читање Андерсенових бајки и цртање омиљених ликова. Упознаћемо их са правилима коришћења библиотечког фонда и на сликовит начин објаснити како се чувају и пазе књиге. Упознати смо са њиховом акцијом прављења сопствене библиотеке у свакој групи, па ћемо их научити како да организују и евидентирају своје књиге. Одлучили смо да ове

године посебну пажњу поклањамо најмлађим корисницима и да разбијамо предрасуде о томе како је потребно да деца крену у школу (или макар предшколско) да би се учланили у библиотеку. Најмлађи корисник наше Библиотеке има само једну годину, а ни укупан број корисника млађих од шест година уопште није занемарљив. Код нас долазе са огромном радошћу и изузетно су пажљиви према нашим књигама. Понекад дођу само да нам нешто одрецитују, онако са врата, или да кажу да им је тата синоћ пред спавање читао неку од наших књига. Јасно је да ниједно од ове деце неће имати сиву слику о библиотеци, нити ће насести на било коју од живих, признајем, предрасуда о библиотеци и библиотекарима. Код нас није тмурно и прашњаво, код нас нико није строг и намрштен. Код нас се дружи и разговара, црта и чита. Код нас имате право да вам се нека књига, коју смо препоручили, не допадне. Имате право на своје мишљење, и ми га уважавамо. И управо тај осећај слободе и свако одсуство страха и стида враћају нам кориснике из године у годину. Деца расту пред нашим очима и стасавају у радознале, маштовите, паметне и учтиве младе људе. И тада знамо да радимо праву ствар!

Поред дружења са децом, обележавамо Међународни дан дечије књиге и поставком изложбе Андерсенових бајки из фонда Библиотеке, од најстаријих књига до савремених издања.

Тако је прва недеља априла уједно и прилика за промовисање свеукупног библиотечког фонда, јер и кориснике Одељења за одрасле подсећамо на књиге уз које су одрастали и које су им будиле машту и, свакако, љубав према књизи и

читању. Многи од њих ће, управо тих дана, уз књигу по коју су примарно дошли, понети и неку од књига из свог детињства. Читаће је својој деци или унуцима и знаћемо да је наша мисија успела.

Обележавање Међународног дана дечије књиге, дакле, има велики значај за ширење свести о важности књиге и читања, о њеном утицају на одрастање детета и формирање његовог карактера. И подсећа на важно питање: *„Да ли је код нас култура за децу на стакленим ногама зато што смо сиромашни, или смо сиромашни зато што нам је култура за децу на стакленим ногама?“* (Јасминка Петровић, 2013.).

Литература:

1. The International Board on Books for Young People - IBBY, <http://www.ibby.org/awards-activities/activities/international-childrens-book-day/> (преузето 24.3.2017.)
2. УНИЦЕФ, [https://www.unicef.org/serbia/Konvencija_o_pravima_deteta_sa_fakultativnim_protokolima\(1\).pdf](https://www.unicef.org/serbia/Konvencija_o_pravima_deteta_sa_fakultativnim_protokolima(1).pdf) (преузето 24.3.2017.)
3. Постер је доступан на: http://www.ibby.org/fileadmin/user_upload/poster_02.04.2017.pdf (преузет 25.3.2017.)

КУЛТУРНО-ЗАБАВНИ ПРОГРАМИ И РАЗВОЈ
БИБЛИОТЕЧКЕ ПУБЛИКЕ НА ДЕЧЈЕМ ОДЕЉЕЊУ
БИБЛИОТЕКЕ „ПЕТАР ПЕТРОВИЋ ЊЕГОШ“ НОВА
ПАЗОВА

Опште је мишљење да су библиотеке превазиђене, да се мало користе, да се мало чита, да се губи трка са неким другим медијима и другим носиоцима информација.

И као што углавном бива, стање се само констатује, а мало ради на томе да се такво стање превазиђе и унапреди. Препреке се, уосталом, превазилазе хватањем већег залета. Уколико тако приступимо било ком „проблему“ тј. ситуацији која и није баш најповољнија, онда смо на добром путу да проблем решимо, да стање унапредимо, да ситуацију побољшамо.

Како књигу пласирати читаоцу, прво је питање у библиотекама. Све дотле док нам је књига у фокусу деловања, остаћемо ускраћени за тријумф на циљу, а то је повећан број читалаца. Хајде зато да обрнемо редослед у приоритетима: нека нам читаоци буду креатори садржаја који ће их чешће доводити у библиотеку. За почетак, нека библиотека буде простор за ангажман публике и њено изражавање.

Више је него јасно да се кориснику, у „Давид и Голијат“ борби са ТВ и интернет понудом, мора ићи „на ноге“. У нашем случају то може да значи отићи до свих институција,

организација, установа, удружења и појединаца у њима, позвати их и увести у простор библиотеке по било ком основу, након чега ће му књига свакако dospети у руке.

Управо ово пребацивање фокуса са производа на корисника, тј. с књиге на читаоца, довело је до појачане активности у нашој Библиотеци на програмским садржајима. Тиме се позитивно провоцира интересовање наших читалаца, углавном најмлађих, за одређене теме, путем којих се код њих ствара потреба за коришћењем одговарајуће литературе.

Зашто нам је циљна група баш најмлађа популација? Па због тога што се културне потребе и навике стичу од најранијег узраста. Стога су нам они најинтересантнији као библиотечка публика. Али публика као наш сарадник на пољу разних културних активности, у библиотеци као средишту културних дешавања.

Ево неколико примера културно-забавних програма који су привукли пажњу наше публике.

Ликовне радионице су најчешће организоване, нпр: за обележавање одређених значајних датума као што је Међународни дан дечје књиге – под називом ЧИТАМ ДА БИХ ЦРТАО, (19. март 2016) када се учесници радионице најпре опредељују за приче, бајке, басне... које ће се прво прочитати, а потом и илустровати. Вишеструка је корист од ових радионица:

-деца читају оно што иначе не би (у одабиру дела које ће илустровати „кроз руке“ им прође много више књига него иначе)

-представљамо им и наш стручни фонд везан за уметност, посебно ликовну, те тиме ширимо сфере

интересовања и потребу да се узимају на коришћење и оне књиге које су им до тада биле непознате

-подстакнута је њихова машта и креативност...укључују се у ликовне радионице које постоје у нашем месту, бивају ангажованији у културним активностима и самим тим су као наши читаоци активнији

- захваљујући подстицању и ширењу ликовне културе на радионицама, у нашој Библиотеци се редовно одржавају и ИЗЛОЖБЕ ЛИКОВНИХ РАДОВА са радионица, колективне и самосталне, чијем отварању присуствује преко стотину посетилаца. (нпр. Изложба карикатура ЈОВАНА БОГОВЦА, 10 година, март 2016. и изложба слика ТЕОДОРЕ МИУЧИН, 12 година, 17. јуна 2016.)

Сарадници-волонтери су ликовни педагози у пензији Љиљана Челиковић, Милодарка Бралетић, али и професори ликовне

културе у ОШ „Растко Немањић Свети Сава“: Гордана Матић, Милена Стефановић и академски сликар Марија Гужвица, те студент Ликовне академије у Београду Милица Николчић. Они са своје стране, дају значајан допринос повећању броја наших читалаца упућујући своје ученике на рад у Библиотеци и коришћење нашег фонда, пре свега из области културе и уметности.

Тако је одржана и радионица цртања СТРИПА, коју је водила Милица Николчић, промовисан стрип и примерци у нашој Библиотеци, и као и после сваке радионице, учлањени

су они учесници радионице који нису били наши чланови до тада.

У Библиотеци је покренута и иницијатива за оснивање Уметничког удружења Нова Пазова, (основано 2013.) које своје бројне активности највећим делом обавља захваљујући сарадњи са библиотекарама. У припреми бројних изложби, и других уметничких програма, чланови Удружења, чији се број иначе повећава су више упућени на библиотечке услуге.

Значајна је сарадња са већ поменутом Основном школом и педагозима школе Славицом Деспотовић, те Невеном Копанлијом у смислу селекције деце која учествују у нашим радионицама, те након тога постају наши читаоци, уколико већ нису били. Тако је 14-18. марта 2016. у нашим просторијама обележена ОН ЛАЈН недеља, а десеторо ученика основне школе савладало израду компјутерских презентација, након чега је седморо учлањено у библиотеку.

У сарадњи са школом обележен је и Дан библиотекара Србије, посетом једног одељења другог разреда којем је Дечја драмска група Аматерског позоришта „Мирко Таталовић Тира“ под руководством Антонеле Бијелић, иначе нашег сарадника-волонтера, костимирана читала бајке, песме и приче, махом народне књижевности, и након чега је 21 дете учлањено у Библиотеку.

Током 2016. је успостављена и сарадња са Српском Православном Црквом у припреми промоције монографије СВЕТИ МАНАСТИР ХИЛАНДАР-СРПСКА ЦАРСКА ЛАВРА Милета Пајића, на четири језика, уз присуство великог броја заинтересованих и уз учешће наших младих песника окупљених око Библиотеке.

Важно место у развоју наше публике има и добра сарадња са два Културно-уметничка друштва „Младост“ и „Свети Сава“ који својим музичким и певачким садржајима обогаћују наше програме, а с обзиром на бројност ових друштава, сарадња резултира новим програмима и новим читаоцима, који сем позајмљивања књига све чешће користе и друге библиотечке услуге.

Иако током 2016. није било музичких програма, на нашу публику и број читалаца утицала је и сарадња са Креативним музичким студиом ФОРТЕ и професорима Бојаном Совиљ и Аном Мијушковић.

Из наше Библиотеке је, на предлог библиотекара, покренута иницијатива за оснивање Пазовачког песничког подмлатка (име овој групи младих људи је дао Радомир Мићуновић, који је позван да као сарадник селекује песме и талентоване младе Новопазовчане). Иницијатива је и реализована те је одржано и песничко вече (4. фебруара 2016) на коме је учествовало пет младих песника, који су постали наши редовни читаоци и корисници нашег фонда, а уз нашу помоћ песме су им објављене и у часопису ЈЕСЕЊИН.

Ово су само неки програми који су реализовани током 2016. године, од преко педесет програма који су реализовани у последњих пет година и то без икаквих финансијских улагања.

Медијски добро праћене, ове активности су афирмисале нашу Библиотеку у правцу њеног препознавања као културног и информационог центра у коме различите структуре наших суграђана, а посебно деца, могу развијати и остваривати своје културне потребе и навике и у њима уживати, јер се читање доживљава као жеља и задовољство, а не као принуда. Слободан приступ простору библиотеке, довео је до жељеног приступа књигама и повећаној потреби за њима. Природна последица наведеног је и препорука наших најмлађих читалаца једних другима и упућивање на Библиотеку, али то је већ друга тема.

На примеру ових радионица и програма се јасно види како се „узимањем“ а не чекањем публике и радом на програмима из разних области, те уз помоћ сарадника који могу да надоместе недостатак стручног библиотечког кадра, (професори, педагози, уметници, васпитачи итд), игром и забавом до едукативних садржаја и развоја креативности код деце, дошло до тога да је Библиотека постала место које радо посећује 780 чланова Дечјег одељења млађих од 15 година ,од 2.200 становника Нове Пазове, према подацима који су добијени од надлежних општинских служби. Дакле, 35,45 % од укупног броја младих до 15 година су чланови нашег Дечјег одељења.

И поред тога, доста посла је пред запосленим библиотечким радницима, с обзиром на то да неке циљне групе (као што су деца са посебним потребама) још нису обухваћене нашим активностима с циљем развоја библиотечке публике.

Јелена Младеновић

Народна библиотека “Достеј Обрадовић”

Стара Пазова

biblid@ptt.rs

КЊИГЕ С ПОСВЕТОМ АУТОРА У БИБЛИОТЕЦИ «ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ» У СТАРОЈ ПАЗОВИ

Много познатих писаца продефиловало је кроз Народну библиотеку «Достеј Обрадовић» у Старој Пазови. Један непотпун списак одржаних књижевних сусрета, предавања, трибина, изложби, концерата и разних других манифестација бележи преко 600 учесника.

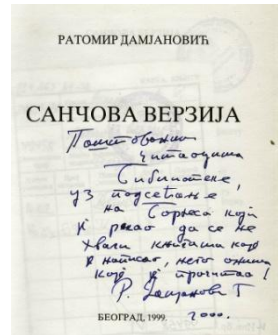
Тај број узима у обзир тек дешавања од усељења у тзв. «Белу зграду» у којој се Библиотека и данас налази, дакле од 1982. године. Постојао је тада леп обичај да писци после одржане промоције својих књига, у знак захвалности поклоне бар један примерак књиге с власторучном посветом.

Није се тада постављало питање хонорара од којих се библиотекарима заврти у глави, као данас. Тако се у старопазовачкој Библиотеци у полицама могу наћи књиге с аутограмом познатих књижевника, попут оних који више нису са нама, као што су, на пример: **Оскар Давичо, Антоније Исаковић, Слободан Селенић, Данило Николић, Младен Марков, Радослав Братић и Александар Тишма.**

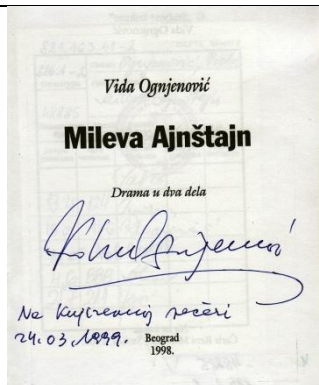
У жељи да те примерке на неки начин сачувамо од хабања, сместили смо их на издвојену полицу, док се у напомени о примерку коју попуњавамо у програму COBISS уноси податак да књига садржи потпис аутора.

Тако су се једно поред другог нашли: **Давид Албахари, Владан Арсенијевић, Матија Бећковић, Светлана Велмар-Јанковић, Јован Радуловић, Драгослав Михаиловић** и многи други писци, без обзира на жанровску припадност њихових дела.

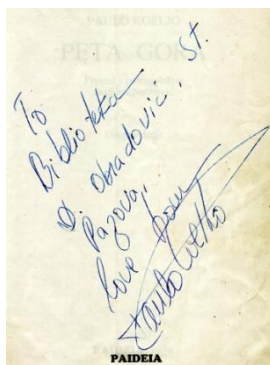
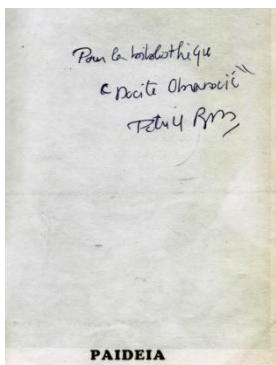
Потписи дејјих писаца такође кресе насловне стране књига **Десанке Максимовић, Бранка Ћопића, Раше Попова, Добрице Ерића, Љубивоја Ршумовића, Дејана Алексића**. Већина њих се у једној реченици захваљује библиотекарима на лепим тренуцима дружења, али је понеко био и посебно инспирисан, као што је случај с **Радомиром – Ралетом Дамјановићем**, увек радо виђеним гостом. Он је написао посвету која гласи: « Поштованим читаоцима Библиотеке, уз подсећање на Борхеса који је рекао да се не хвали књигама које је написао, него онима које је прочитао! » .

Занимљивост представља и посвета књижевнице **Виде Огњеновић**, али по томе што су се након завршене промоције њене књиге приповедака „Отровно млеко маслачка“, зачуле потмуле експлозије с оближњег војног аеродрома у Батајници – отпочело је НАТО бомбардовање Србије, 24. марта 1999. године !

Нису само домаћи писци у питању, ту се могу наћи и посвете **Патрика Бесона**, који је био гост или светски познатог **Паола Коелја**, који је потписао примерак романа «Пета гора» у једној београдској књижари и наменио га нашој Библиотеци.

И не само књижевници, него и плејада универзитетских професора као што су: **Милош Н. Бандић**, **Васо Милинчевић**, **Живан Милисавец**, **Миодраг Сибиновић**, **Драган Недельковић**, **Михајло Пантић** и многи други искористили су кратак предах док су били наши гости да се обрате будућим читаоцима и почаствују их својим аутограмом.

У оквиру завичајне збирке издвајамо књиге с потписима **Владимира Хурбана Владимировог**, познатог свештеника и књижевника, као и **Карла Лилгеа**, писца прве монографије о Старој Пазови на словачком језику.

Сматрали смо да на овај начин, иако можда «заобилазећи» правила о смештају књига у фонду, ове примерке држимо издвојене на једном месту, наравно, водећи рачуна да буду доступни корисницима као и свака друга библиотечка грађа.

Радован Сремац

Народна библиотека „Симеон Пишчевић“

Шид

bibliosid@mts.rs

ЦРТИЦА О ЗАБОРАВЉЕНОЈ ШИДСКОЈ СПИСАТЕЉИЦИ

Анђелија Станчић рођена Спајић (Шид, 1865 - Београд, 1955) била је ћерка шидског столара Андреја Спајића и Јелене рођене Недељковић. Са очеве стране је била рођака вуковарској списатељици Марини Божић рођ. Спајић, а са мајчине стране новосадским Недељковићима донаторима Матице српске, затим породици академског сликара Саве Шумановића као и Јовану Грчићу (1855-1941), књижевнику, преводиоцу и професору књижевности. Поред значаја за Шид, Анђелија се својим списатељским и друштвеним радом сврстала међу особе од националног значаја.

Завршила је Вишу девојачку школу и учитељску школу у Сомбору. Радила је као учитељица у Пожаревцу, Шапцу и Водену. Предавала је немачки језик, историју, земљопис (географију) и домаће газдинство. Учествовала је у Првом светском рату као болничарка. Одликована Крстом милосрђа 1914. године од стране Њ.К.В. Петра I Карађорђевића краља Србије, а 1923. године добила је и Орден Светог Саве који је потом уз захвалност одбила. Била је иницијатор изградње Учитељског дома и оснивања „Женског друштва“ у Пожаревцу. У Охриду је иницирала оснивање Радничке школе у којој је потом две године бесплатно држала предавање. Током рата у Водену је основала друштво „Заштита сироте деце“ уз помоћ свештеника у логору Љубе Радовановића, који је на њен предлог скупљао избегличку децу, док је она као надзорница „Официрске кујне“ сакупљала остатке јела и делила тој деци. Кад се касније то претворило у „друштво

малих четника“, Анђелија је деци волонтерски предавала читање, писање и рачун. Била је члан Главног одбора Учитељског удружења Србије.

Рано је почела са списатељским радом. Писала је песме, приповетке, приче за децу а бавила се и превођењем са француског, немачког и чешког језика. Највећи део њеног списатељског рада био је усмерен на просвету и децу. Сарађивала је са неколико листова: сомборски „Голуб“, „Босанска вила“, „Школица“ и „Зорица“. Објавила је четири монографије: „Распоред рада у I разреду основне школе: (за I полугође)“ (1912), „Најстарији језик Библије – или један од најстаријих културних народа“ (1929), „Највећи светитељи српски и словенски“ (1934) и „Успешно народно лечење“ (1933) и "Путник: грчко-српски" (1936). У разној периодици је објавила следеће текстове: „Молила бих се“ (1891), „Слика из живота деце“ (1893), „Рефлексије“ (1894), „Како се родио Спаситељ“ (1894), „Хајд` у школу“ (1895), „Добар ђак“ (1895), „Вечерња молитва“ (1895), „Пожар“ (1895) итд.

У својој необјављеној аутобиографији Анђелија Станчић о свом детињству и почецима школовања у Шиду, између осталог, наводи:

„...Као дете и ако јако слабачко кад би видела како „ђаци“ иду у школу плакала сам и молила родитеље да ми даду под пазухом књигу да и ја ваљда од 4 год. идем с децом у школу у коју су ме комшијска деца и повела а наставници ваљда мирно дете трпили у учионици. Кад сам ја већ пошла у школу била сам „први ђак“ у свим разредима. Онда се већ у II раз. учили „словенски“ п.д. Читали смо неке црквене књиге (ваљда „Часловац“), училе смо „латиницу или хрватско писмо“ и готицу немачко писмо са чланцима немачким. За сва 4 разреда била је једна наставница. Историју смо „преписивали“ по „диктату“ а учили поред општинске веронауке и многе декламације. Сваке суботе или у очи празника ишли смо у цркву и сви ђаци како женске тако и

мушке школе. А недељом и празником ишли смо сви на службу у цркву и певали тј. одговарали на јектаније. Мушка деца читала су и апостол. Родитељи су ми причали да сам ја од 9 месеци проходила и проговорила. А сећам се да ме је мати малу предржавала у креветцу пред спавање и да сам ја понављала за њом ову молитвицу: „Бого милостиви буди ми у помоћи, дај ми срећицу и загрли ме и лаку ноћ“ и мати ме положи у постељу, покрије и прекрсти. Тако ваљда свако дете. Кад смо већ били ђаци у јутро пошто смо се умили стали би пред икону и читали на „словенском“ језику јутарњу молитву тако и пре и после ручка и пред спавање... У основној школи кад наша учитељица, коју смо сви волели изађе из учионице ако је ко дошао код ње у посету или она морала где отићи увек је мене кад сам била у IV разреду остављала, да ја с ђацима свршим све предмете који су на реду. И ја сам то тако вешто урадила, да се она чудила. Када бих хтела да у школи буде мир и да ђаци или пишу или рачунају ја сам им увек казала да ако буду „мирни“ и свршимо онда ћу им ја стојећи на катедри испричати лепу причу. А знала сам многе јер једна стрина моје матере која је сирота изгубила децу а била близу нас на моју молбу кад дођем код ње, причала ми је силне приче, ваљда из „Хиљаду једне ноћи“, а пречувала нас децу. Учитељица ме је свуд хвалила и истицала као „изванредно дете“ тако да су многи родитељи карали своју децу са мном, што ми је код неких богатих девојчица створило непријатеље, и као већ удатој у Шапцу јави ми је једном неки млад човек и рече: „Ми смо сви у школи били укорени вама и вашим учењем.“

Анђелија Станчић рођ. Спајић,
1901. г.

ЗАВИЧАЈНИ ФОНД И КЊИГЕ НА СТРАНИМ ЈЕЗИЦИМА

Поштујући чињеницу да су завичајни фондови незамењиви извори културне баштине у локалним оквирима, Народна библиотека „Симеон Пишчевић“ Шид се савесно односи према овој, условно речено, постављеној обавези. Преласком у нову зграду 2009. године створени су и физички услови за издвајање ове библиотечке целине, немерљиве вредности за изучавање завичаја. Јер, по свом настанку, завичајни фондови спадају међу прве, најстарије фондове у историји библиотека. Наравно, садржај сваког завичајног фонда је јединствен, заједнички су им само задаци и значај.

Увођењем нових технологија у библиотечкој делатности омогућен је лакши приступ корисника разноврсној и вредној грађи, што опет омогућава промоцију завичајне баштине, што и јесте један од основних циљева. У корак с временом, и у овом случају, иде Народна библиотека „Симеон Пишчевић“ Шид.

Као и у другим завичајним фондовима, тако и у овом, заступљене су скоро све врсте библиотечке грађе. У систему COBISS обрађене су све монографске публикације, одређени број старих књига (не по дефиницији старе и ретке књиге), у току је обрада серијских публикација, а затим следи обрада некњижне грађе, ситног библиотечког материјала....

Уз дужно поштовање према свим деловима Завичајног фонда Народне библиотеке „Симеон Пишчевић“ Шид, овог пута ћемо се позабавити књигама писаним на страним језицима. Неке од њих се по неколико основа налазе у овом фонду- аутори су рођени овде, живе и раде на овом подручју, а и теме су везане за општину Шид. На пример, књиге Станислава Ступавског. Имамо их неколико. Оне су већ сада вредан документ, а неким будућим истраживачима словачке културе на овим просторима биће још већи.

„Словаци у Шиду 1810-2010“ је књига која, како сам наслов каже, обухвата један век од доласка и опстанка Словака на подручју града Шида. А како су рецензент и дизајнер из Шида, сасвим је извесно да је овој књизи место ту где и јесте. „Словаци у Ердевику 1860-1907-1997“ је књига састављена од прилога прочитаних 22. марта 1997. године на симпозијуму у Ердевику, приређеном приликом деведесетогодишњице оснивања Словачког читалачког друштва у Ердевику 1907. године. Овај зборник радова обухвата живот Словака од почетка њиховог насељавања у Ердевику половином 19. века, као и њихов живот са осталим народностима Ердевика до краја Другог светског рата. У педесетак прилога, који су сврстани у неколико група, говори се о насељавању Словака у западни Срем и Ердевик, њиховом економском расту, ту је и обиман рад о презименима Словака у Ердевику, потом се прати рад Словачког читалачког друштва, Словачког културно-просветног друштва....

„Словаци у Вишњићеву 1894-2004“ и „Словаци у Бингули 1857-2007“ су књиге које за разлику од претходно поменутих имају и превод на српски језик, а говоре о животу Словака у овим шидским селима. У уводу књиге о Бингули

аутор износи интересантну чињеницу-стварање локалног дијалекта словачког говора који се разликује и од дијалекта ердевичких Словака, удаљених само четири километра. Очување изворности словачке речи у Бингули није успело ни Словачкој школи током 145 година њеног постојања, каже Ступавски. И још једна књига која говори о 90 година организовања Словака у културним друштвима, дело је овог аутора.

О животу Русина на подручју општине Шид, на русинском језику, писала је Леона Хајдук у књизи “Русини у Шиду 1900-1950“. „Топлина дела, бисери речи“ је књига која има превод на српски а у њој је представљено четворо посленика културе из Шида са презименом Лабош: сама ауторка (девојачко презиме), Андри Лабош, Михал Лабош и Елена Орландић Лабош.

Завичајном фонду у Шиду Леона је поклонила и вредну збирку од преко сто наслова на русинском језику и о Русинима из области језика, науке, историје, историје уметности, публицистике, фотокопије годишњака издатих до 1940. године, историјске вредности под називом РУСНИСТИКА.

На русинском су и књиге широког опуса Михајла Ковача. Писао је приповетке, романе, драме, путописе, есеје, антологије прозе...Полице Завичајног фонда у Шиду обогаћене су и делима, писаним на матерњем језику, Јулијана Тамаша, Владимира Бесемиња, Мирослава Дудока, Вењамина Буљчика, Гаврила и Габора Костелника, Стевана Константиновића...

Захваљујући чињеници да је Дамјанка Чизмић, песникиња из Беркасова, живела у Немачкој имамо десетак књига и на том језику, па чак неколико на есперанту, што је

опет заслуга Цветанке Тубић. Монографија Шида и неки каталози из области уметности писани су на енглеском...Можда скроман али вредан и занимљив фонд, зар не?

НАРОДНА СРПСКА ЧИТАОНИЦА У ШИДУ

Читалишта у крајевима под Аустро-Угарском оснивали су у XIX веку родољуби у доба народног препорода. Имала су углавном изразито политичко обележје и послужила су као организацијска седишта за ширење националне идеје те жеље за очувањем националне културе, идентитета и основних људских права.

Управо из тих разлога постепено су почеле да ничу народне читаонице као посебне установе које су настојале бити приступачне ширим народним масама. Читаонице су имале књиге, новине и часописе углавном националног карактера. А како је у то време јачала и борба за народни језик ово је послужило као јако оружје против туђинске власти.

На територији данашње Војводине оне су имале специфичан национални карактер и биле су носиоци културно – просветног препорода српског народа и отпора према константној германизацији и мађаризацији којима је српски народ био изложен на територији Угарске.

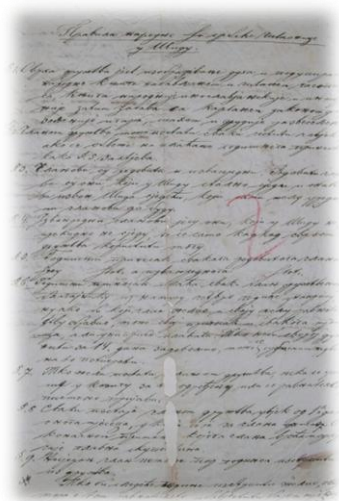
У периоду четврте деценије XIX века поуздано се зна да је основано пет читаоница на територији данашње Војводине: у Иригу, Сомбору, Кикинди, Новом Саду, Мокрину и Шиду. Извесно да је њихов рад прекинула мађарска револуција 1848/49. године.

У својим статутима истицале су као сврху оснивања „поуку и забаву“, јер за рад таквих установа није било потребно тражити одобрење у Бечу ни у Пешти, него је било довољно одобрење месних власти. Због тога су осниване као приватна удружења грађана, а оснивачи су могли без већих потешкоћа ширити мрежу читаоница и деловати на јачању својих политичких и културних циљева. Финансирале су се од чланарина, дарова и прихода са забава приређених у друштвене сврхе.

Тачни подаци о почетку организованог читања у Шиду нису познати. За датум оснивања прве Српске читаонице у Шиду узима се 17. децембар 1849. године, када је чувени српски тамбураш и композитор Димитрије Мита Орешковић поклатио Доситејево „Буквице“, Извесно је да је Читаоница тада већ постојала и окупљала родољубе.

На основу увида у најстарија сачувана „Правила народне српске читаонице у Шиду“ извесно је да она датирају из периода четврте деценије XIX века. Правила су писана на две стране, имају девет тачака на једној страни и писана су ћирилицом, док на другој старни имају још четири дописане тачке на латиници и немају датум настанка.

Прва тачка гласи: „Сврха друштва јест изобраздавање духа и подупирање народне књиге набављањем и читањем часописа, књига народније и наславјанскије и иностраније затим забава са картањем законом дозвољение игара, шахом, и друдије развеселења“ и у њој се види сличност са осталим читаоницама које нису биле само место за читање у данашњем смислу, него су подстицале и остале видове друштвеног и културног живота. У томе је видљива и сличност са данашњим тенденцијама у библиотекрству.

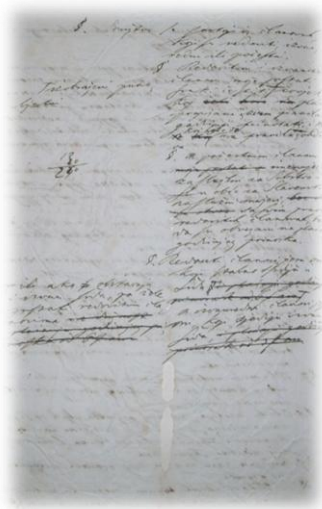

Чланови друштва били су оснивачи који су износ „приноска“ плаћали у форинтама унапред, затим редовити, са сталним боравком у Шиду и изванредни који нису стално становали у Шиду. Морали су бити пунолетни и честити, а постојала је и могућност постати почасним чланом ако су били „заслужни за Србство и опће за Славенство заслужни змајеви..“.

Чланом друштва могао је постати свако без обзира на пол и сталеж, али је писменост била пресудна јер су се морали уписивати у књигу за то одређену или се пријавити писмено равнатељу. Чланство је трајало једну годину а могло се иступити из друштва само ако се писмено обавести равнатељ месец дана унапред.

Нажалост, нигде нема података колико је чланова друштво имало и где су били смештени, али је извесно да су имали своје просторије и да је друштво имало велику улогу у ширењу читатељских навика на српском језику.

У броју 17. *Заставе* из 1869. године, у допису из Шиде пише да је сав приход од прве одржане

српске беседе са игранком за Светог Саву намењен „читаоници овдашњој, која већ увелико постоји“. Потврђено је и у причи једном путописцу, који је навратио у Шид 1883. године, постојање Читаонице али без чланова и материјала за читање.

Читаоница се помиње поново у *Застави* број 13, из 1888. године, где сазнајемо да се састоји од једне велике и једне мале сале и да броји 80 чланова. То такође потврђује да је било прекида у раду, јер у тексту стоји да је Читаоница поново основана три месеца раније.

Ни ова Читаоница није имала континуитет у раду јер се поново појављују Правила „Српског читаоничког друштва у Шиду“ из 1906. године која имају 16. тачака и одобрена су у Загребу, 6. свибња 1906. године, која је под бројем 24499 потврдила Краљевско херватско славонско далматинска земаљска влада, одјел за унутарње послове у Загребу, а чува се у Архиву Хрватске. Такође у броју 1 вечерњег издања *Заставе* за 1906. годину излази текст под насловом „Оснивање „Српске читаонице“ у Шиду“. Других података о раду шидске Читаонице нема.

Читаонице су истовремено биле и израз модернизације грађанског друштва, односно стварање модерне националне грађанске културе. Извесно је да је борба за националне институције у Војводини била дуга и тешка.

Надежда Цветковић

Народна библиотека „Симеон Пишчевић“

Шид

bibliosid@mts.rs

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА „СИМЕОН ПИШЧЕВИЋ“ ШИД ОД ПОСТАНКА ДО ДАНАШЊИХ ДАНА

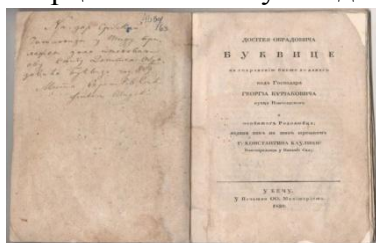
Развој јавног народног библиотекарства у Срему везан је за четрдесете године 19. века. Оснивачи читаоница били су интелектуалци, занатлије, трговци, свештеници. У историјским изворима о граду Шиду нема поузданих података о томе када је оформљена прва установа која би представљала претечу данашњем библиотекарству.

Један незнан, а нама изузетно драг, житељ овдашњи, како он сам за себе рече, поклатио је Српској читаоници, 17. децембра 1849. године чувене –„Буквице“, Доситеја Обрадовића, штампане на старословенском језику, а објављене у Бечу 1830. године. Посвета на књизи гласи: „На дар Српској читаоници у Шиду прилажем доле именовани ову књигу Доситеја Обрадовића „Буквице“ год. 849. Мита Орешковић житељ шидскиј“, упућује на податак да је тих година већ постојало развијено библиотекарство у Шиду.

Ова књига са посветом Мите Орешковића нашла се у фондовима Библиотеке Матице српске, која је ову књигу, будући да припада овом граду и овој Библиотеци уручила нама и сада се чува као редак и најстарији експонат у Завичајној збирци а поменути датум сматра се даном оснивања

Библиотеке.

Дуги низ година Библиотека у Шиду је била у саставу других установа и често мењала локације. Српска читаоница у прво време је

била смештена у просторијама кафане Шалош.

У међуратним временима судбина Српске читаонице била је слична судбинама осталих сремских читаоница. Рад Читаонице биће забрањен 1904. године због страха Бана Рауха да ће из ње потећи српска пропаганда.

Од 1908. године Читаоница ради али кратко јер се почетком 1914. године опет затвара. Током Првог светског рата није радила. Након Првог светског рата Читаоница ће се пребацити у Гранд хотел, а онда се опет сели у хотел Ђоке Ђурина. Рад Читаонице се обнавља 1919. године. Између два светска рата у Шиду се осећа жива културна активност.

Од 1934. године бележи се и постојање Библиотеке Комунистичке партије, која је због књига које су биле везане за револуцију и јачање њеног покрета радила у илегали. Окупацијом наше земље престаје и културно – образовна активност шидске Библиотеке.

У октобру 1948. године основана је Народна библиотека „Светозар Марковић“. Књижни фонд је сачињавао само 700 књига. Донета је одлука да се Библиотека пресели у просторије Дома културе где се по први пут књиге сређују по систему универзалне децималне класификације (УДК). Педесетих година број читалаца се повећава на 540, а број прочитаних књига на 4 500. Библиотека је имала и своје радно време 14-20 часова, а недељом и понедељком 08–12 часова. Земљорадничка задруга у Шиду је отворила књижницу и Читаоницу у својим просторијама. Књижница је имала око 500 књига, већином из стручне пољопривредне литературе и набављала је новине и часописе. Почети шездесетих година наговештавају нови тренд у расту шидског библиотекарства. На основу података из картотеке чланова број читалаца се повећава на 628 а број прочитаних књига на 6.000 књига, а док је на основу инвентарне књиге из 1961. године набављено 924 књига.

Скупштина општине Шид је 1961. године прогласила Библиотеку матичном установом.

Народни одбор општине Шид својим актом број. 01-12573/65 донео је 28. децембра 1965. године Решење о оснивању матичне библиотеке „Светозар Марковић“ у Шиду која је уведена у регистар матичних установа.

Почетком седамдесетих година Библиотека запада у велике потешкоће које су се у доброј мери односиле и на њену основну функцију. Иако је била матична, деловала је само као градска библиотека. Просторије су постале више него скучене, средства за обнављање књижног фонда недовољна као и недовољан број стручних радника, због чега су произилазили знатно слабији резултати. Предлоге за решавање наведених проблема је више пута упућивала општинским структурама, међутим предлози нису били прихваћени. Решење око пресељења библиотеке у зграду Дома омладине било је прилично брзоплето али је решење било нужно с обзиром на то да је Раднички универзитет (Дом културе) у својој згради тражио нове просторе за своју активност. Поред свих проблема Шиђани су радо посећивали библиотеку и у 1972. години 700 уписаних прочитало је преко 20.000 књига.

Од 1970. године Библиотека је подређена Радничком универзитету „Никола Влашки“, касније Културно образовни центар, изгубила своју самосталност и постала само јединица удруженог рада у саставу Радничког универзитета. Библиотека ће преселити, коначно, у просторије Друштвеног клуба, где ће се створити услови за рад читаоничког одељења и посебно издвојеног Одељења за обраду књига и Одељења за позајмицу књижног фонда.

Период рада Библиотеке од 1972. до 1979. године биће обележен као један од најтежих у развоју шидског библиотекарства, када нису обезбеђена ни најминималнија средства за деловање библиотеке, књиге се нису набављале.

У периоду од 1974. до 1978. године библиотека није испунила ни једну обавезу која проистиче из Закона о библиотечкој делатности и библиотекама. Обављеним

стручним надзором комисије Библиотеке Матице српске, 26. јануара 1981. године, констатовано је да Народна библиотека обавља своју основну делатност као Основна организација удруженог рада Народног универзитета „Никола Влашки“. У овом извештају се наводи да Библиотека сада ради веома прикладно, естетски и функционално. Извршен је нови распоред одељења унутар постојећег простора, књиге су смештене по систему УДК и све књиге су у слободном приступу. Прати се издавачка делатност, посвећује пуна пажња попуњавању фондова. Све набављене књиге су ажурно евидентирани и обрађене. Чува се први примерак, а започети су и послови на завичајном фонду.

Библиотека „Светозар Марковић“ је 7. децембра 1982. године званично уведена у регистар Централне библиотеке Војводине као матична установа, чиме је стекла и законско право да обавља матичну службу на територији општине Шид. На крају 1982. године Библиотека располаже са укупно 12.180 књига.

Поред основне делатности, Библиотека спроводи и допунску делатност, а то је издавачка делатност за шта је добила законску сагласност Покрајинског комитета за образовање и културу 30. марта 1983. године.

Завичајна збирка формирана је 1983. године, издвајањем одређеног броја књига које су припадале завичајности. У Завичајној збирци налазиле су се 394 монографске публикације.

Одлуком Скупштине општине Шид бр.011-22/2002 од 26. фебруара 2002. године, издвајањем из Културно образовног центра основана је Народна библиотека „Симеон Пишчевић“ Шид, као самостална установа која је до тада носила назив „Светозар Марковић“.

У судски регистар Трговинског суда у Сремској Митровици уписана је 3. октобра 2002. године, под бројем 665/02 и од тада се сматра да постоји као правно лице и тада је

и започела своју делатност коју обавља у складу са Законом о библиотечкој делатности. Најважнији задатак библиотеке био је повећање броја корисника и обнављање књижног фонда. Основни проблем односи се на смештајни простор и опрему јер Библиотека ради у објекту од око 150 м². Обогатила је фонд за 800 нових књига тако да је на крају године располагала са око 26.000 књига. Уписано је 1.080 корисника, који су прочитали 14.834 књиге.

У 2003. години фонд је обogaћен са 1.000 нових књига. Сачињен је Каталог завичајних збирки у библиотекама Срема, који представља каталог писаца који су рођени у Шиду, или су живели и радили у Шиду, а чија се дела налазе у Завичајној збирци. Том приликом уврштен је 51 аутор. Проблем са недостатком простора је и даље присутан.

У Народној библиотеци „Симеон Пишчевић“ Шид у 2004. години радило је само четири радника. Доласком Славице Варничих на место директора креће се ка решавању дугогодишњих проблема. На крају 2004. године књижни фонд броји 27.482 књиге, уписаних корисника је било само 790, а набављене су 1.032 књиге.

У 2005. години купљен је Програм за аутоматизацију библиотечког пословања БИБЛИО. У Библиотеци је запослено само пет стручних радника. Набављена је 1.261 књига, а број прочитаних књига је 11.839. Проблем простора и даље постоји. Управо из тог разлога израђена је пројектно – техничка документација за нову зграду Библиотеке.

Од 27. јула 2006. године када су на Седници Владе опредељена средства Националног инвестиционог плана за изградњу нове зграде Библиотеке па до краја године припремана је комплетна пројектна документација, спроведене су јавне набавке за изградњу нове зграде. Народна библиотека „Симеон Пишчевић“ је једина библиотека у Србији која је за изградњу добила средства из Националног инвестиционог

плана. Број корисника се знатно повећао и достигао цифру од 1.460, набављено је 2.236 књига и прочитано 12.369 књига.

Највећи део времена у 2007. години посвећен је пословима на изградњи нове зграде, радови су започели у марту. Док су радови трајали библиотечка делатност није трпела, тако да је број корисника достигао 1.999, набављено 2.029 књига и прочитано 13.775.

Народна библиотека „Симеон Пишчевић“ Шид била је 11. јуна 2008. године домаћин Годишње скупштине Подружнице библиотекара Срема, пријем је одржан у просторијама нове зграде у којој гости нису скривали одушевљење. Са радом престаје 17. децембра 2008. године због рушења старе зграде. Набављено је 2.329 књига, а прочитано 14.360.

Прекретницу библиотекарства у нашој општини представља 2009. година. Почетак рада у новој згради и обележавање 160 година постојања био је најзначајнији догађај у библиотекарству Срема у 2009. години. Завршен је пројекат који је трајао две године. Нова зграда Библиотеке изграђена је средствима Националног инвестиционог плана, Покрајинског фонда за капитална улагања, Општине Шид и Министарства за државну управу и локалну самоуправу и укупна вредност пројекта износила је 18.700.000,00 динара. Народна библиотека „Симеон Пишчевић“ Шид има простор од 500 м², четири издвојена одељења: Одељење за одрасле, Одељење за децу, Одељење са стручном и приручном литературом и Референсном збирком и Завичајну збирку, засебан простор за обраду књига, салу за одржавање књижевних вечери и других скупова, читаоницу, интернет салу, канцеларије и друге потребне просторије, све оно што до тада није имала. Књижни фонд је сређен по УДК систему, корисницима је омогућен слободан приступ фонду, избор домаће и стране књижевности, лектире, белетристике, стручне књиге као и фонд књига на страним језицима. Библиотека је са осам стручних радника 25. маја 2008. године почела да ради са корисницима у новој

згради и са радним временом 7–19 часова радним данима и суботом 8–12 часова. До краја године, учлањено је 1.735 корисника. Први пут коришћене су услуге интернета и читаонице. Услуге интернета користила су 972 корисника, а услуге читаонице 647 корисника. Фонд је располагао са 36.002 књиге, набављене су 1.432 књиге, прочитано је 12.256 књига.

На Дан библиотеке, 17. децембра, обележено је 160 година од оснивања Народне библиотеке „Симеон Пишчевић“ Шид и том приликом је управник Библиотеке Матице српске, Миро Вуксановић поклонио 160 књига за 160 година, за сваку годину по једну.

У 2010. години Библиотека располаже са фондом од 37.046 књига, набављене су 1.043 нове књиге, уписаних корисника је 2.645, број прочитаних књига 25.282.

Број уписаних корисника на крају 2011. године је 2.326, фонд броји 38.586 књига, набављено је

1.540 књига, док је прочитано 25.912 књига.

У 2012. години уписано је 2.283 корисника, фонд броји 40.352 књиге, набављено је 1.766 књига, прочитана је 24.684 књига.

Број уписаних корисника у 2013. години је 2.020. Преласком на електронску обраду књига у СОBISS систему обрађена су 4.343 записа, набављено је 1.823 књига, прочитано је 26.153 књига, читаоницу користило 844 корисника, интернет 546 корисника а Рефересну збирку 58 корисника.

Од 1. јануара 2014. године Народна библиотека „Симеон Пишчевић“ Шид осим постојећих одељења има и одељење Завичајне археолошке збирке, још једну делатност, делатност

архива и у Библиотеци је запослено укупно једанаест радника. Укупно је уписано 2.005 корисника, набављено 2.599 књига, прочитано 25.547 књига, читаоницу је користило 309 корисника, услуге интернета 295 корисника и одржано укупно 99 манифестација.

Према статистичким подацима из 2015. године књижни фонд има 46.732 књиге број уписаних корисника је 1.534. Набављено је 1.959 књига. Прочитано је 25.312 књига, читаоницу је користило 363 корисника, услуге интернета 180 корисника. Одржано је 155 манифестација. Електронском обрадом књига обрађена су 11.444 записа, што коначно чини 31.074 укупног броја до сада обрађених записа.

На крају 2016. године статистички подаци показују да је уписано 1.454 корисника, набављено 1.440 књига, прочитано је 21.679 књига. Читаоницу је користило 227 корисника, услуге интернета 99, док је Референсну збирку користило 56 корисника. Одржано је 329 манифестација, Библиотеку је посетило 11.770 суграђана. Електронском обрадом књига у СОBISS систему обрађено је 8.012 записа, што коначно чини 39.086. Окончано је уношење целокупног фонда у СОBISS систем што значи да је база података доступна и видљива за онлајн претраживање.

Са поносом можемо истаћи да је Народна библиотека „Симеон Пишчевић“ у Шиду једина установа културе која је саграђена нова и чија су средства из свих извора финансирања искоришћена у целости. На тај начин Општина Шид је у 21. век закорачила са прелепим храмом културе.

КРАТКО ПОДСЕЋАЊЕ: ЂОРЂЕ ВОЈНОВИЋ КАО ПРЕВОДИЛАЦ

Ђорђе Војновић је један од најзначајнијих и најзаслужнијих грађана Инђије. Активно је учествовао и помагао у друштвеном, културном, црквеном, а као члан Соколског друштва и у спортском и просветитељском животу града. После смрти своју кућу је завештао Општини Инђија, а Библиотеци „Др Ђорђе Натошевић“ оставио је у виду легата своје књиге.

Легат се састоји од 3329 књига на српском језику, 2537 књига на немачком, као и стотинак књига на руском, француском и мађарском језику. У њему је и велики број годишњака и периодике с краја 19. па до седамдесетих година 20. века, као и 71 стара и ретка књига.

По свом садржају Легат чине књиге из белетристике, велики број речника, лексикона, историјских и биографских дела, путописа, стручних књига из медицине и пољопривреде. С обзиром на то да је Војновић имао велики посед и салаш, већина стручних књига и приручника је на немачком језику и говори о најновијим сазнањима о житарицама, повртарским културама, уређењу домаћинства, расама и гајењу животиња и сл.

Све ово говори да је био велики заљубљеник у књиге и веома добар познавалац немачког језика. Морамо подсетити да се служио и енглеским и француским језиком.

Наравно, да би се неко упустио у превођење потребно је да поред формалног знања језика добро познаје и његову душу. Преводи су мостови између језика, народа, култура и времена. Ако се ради о преводу литерарних, књижевних дела потребно је лингвистичко и граматичко познавање и страног и матерњег језика, склоност за књижевно и литерарно изражавање и владање и књижевним и говорним језиком. Нужна је и општа култура и информисаност. Када је реч о преводу путописа, историјских романа, биографија и стручне литературе неопходно је свакако и добро познавање материје која се преводи, личности, стручних појмова и сл. Верујемо да је Војновић поседовао све те квалитете, чему је свакако допринело његово школовање и боравак у Бечу.

Различити су жанрови књига које је Ђорђе Војновић преводио и намеравао да преводи. То се види из преписке коју је водио са страним, као и домаћим издавачким кућама.

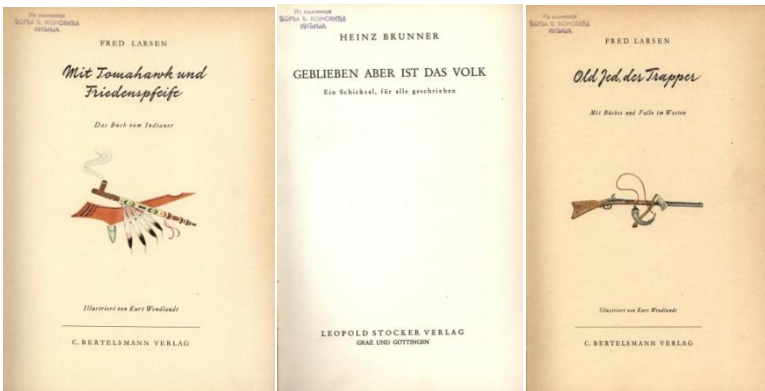
Оно што можемо сазнати из заоставштине Ђорђа Војновића тј. из преписке која је вођена, ради се о осам превода (о томе је писала Александра Вранеш у свом *Попису преписке* који је прилог књизи „Инђија у сећањима“, коју је она приредила, као и Момчило Рокнић у свом делу „Знаменити Инђинчани“).

Постоје писани докази да су издавачке куће или сами аутори из Немачке, Аустрије, Швајцарске и Холандије дали пристанак за превођење дела, али домаћи издавачи нису имали довољно слуха и интереса.

Књиге које је преводио биле су веома атрактивне по свом садржају и несумњиво да би нашле свој пут до читалаца, чак и у данашње време, као нпр. књига о породици Ротшилд, о персијској принцези Сораји, о експедицијама и освајању нових и непознатих крајева света.

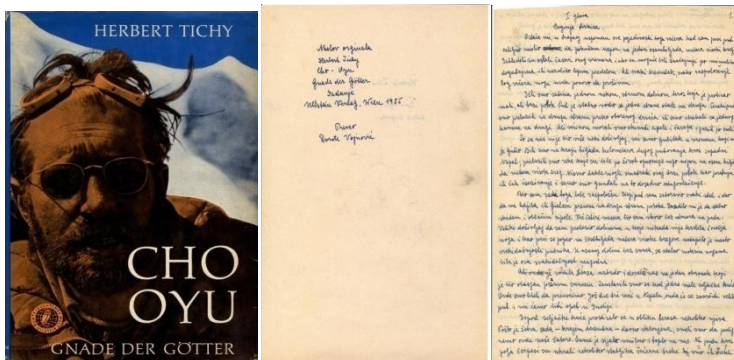
Издавач F. Spidelsche из Беча, послао је Војновићу примерак књиге Ellerta Gerharta „Karl V“ за превођење, а издавачка кућа C. Bertelsmann Verlag уступила је дела Фреда Ларсена. Ради се о авантуристичким романима који ни до данас нису преведени на српски језик.

Leopold Stocker Verlag одобрио је превођење и послао књигу „Geliebten aber ist das Volk“ аутора Heinzа Brunnerа, а од стране аутора Egonа Caesara Conte Cortia , као и издавачке куће одобрено је Ђ. Војновићу да на српски језик преведе књигу „Der Aufstieg des Hauses Rothschild“. Ни данас не постоје српска издања ових наслова.

Неке од књига које је Ђ. Војновић превео на српски језик, али нису објављене.

Војновић је готово истовремено са немачким издањем превео и књигу Herberta Tichya CHO-OYA : Gnade der Gotter, и тај превод у рукопису је у целости сачуван.

Рукопис превода књиге „CHO-OYA“, Herberta Tichya

Са издавачком кућом ZUID-Hollandsche Uitgevers Maatschappij из Хага, преговарано је о преводу дела Maliepaarda, између осталог и књиге „Wasserrader am Euphrat“. Штампане превода две књиге овог аутора прихваћено је и на редакцијском састанку ИП „Рад“, али не знамо зашто није дошло до реализације.

Своје преводе кратких прича, као и приказа најновијих дела, углавном путописне и авантуристичке тематике слао је и неким дневним новинама (новосадски „Дневник“) и часописима, али по свој прилици ни ту није био срећније руке.

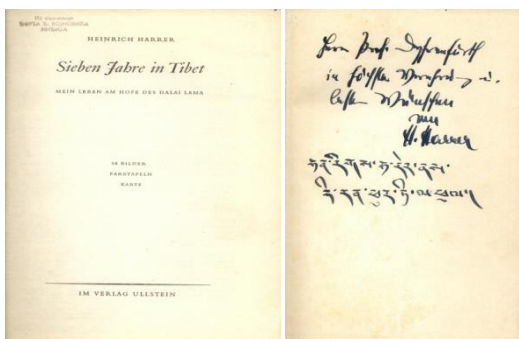
Једини превод који му је прихваћен и штампан јесте превод књиге Heinricha Harrera „Sieben Jahre in Tibet-Mein Leben am Hofedes Dalaj-Lama“. Књига је издата у Бечу, у издавачкој кући Verlag Ullstein, 1953. године.

Матица српска објавила је ову књигу 1956. под насловом „Седам година у Тибету- мој живот на двору Далај-ламе“, у библиотеци „Корист и разонода“.

Матичино издање књиге „Седам година на Тибету“
(превод Ђорђа Војновића)

У Легату наше Библиотеке налазе се два примерка ове књиге. Једна је са потписом и посветом аутора. Из другог примерка видљиво је да је служио за сам превод, а посебно за избор и преснимавање илустрација. У оригиналу књиге било је 58 фотографија, 8 страна у боји и 1 географска карта. Превод садржи 42 фотографије. Избор је према постојећим напоменама „само ову слику“, „готово“ и „снимљено“ учинио сам преводилац.

Посвета Хајнриха Харера Ђ. Војновићу у књизи „Sieben Jahre in Tibet“

Своје преводе Војновић је најчешће писао руком, што говори о великом труду и упорности, као и уложеном времену који је овај рад изискивао.

Можемо закључити да је Ђорђе Војновић био пре свега светски човек, љубитељ путовања, природе, равног Срема. Био је ђак и становник Беча, али и велики родољуб. Интелектуалац који, иако је остао без материјалних добара –није посустајао духом. Истрајно је неговао велику љубав према књигама, према свом народу и месту Инђији.

Драгана Вучковић

Градска библиотека „Атанасије Стојковић“

Рума

office@biblruma.rs

ЛЕГАТ НИКОЛЕ ДРЕНОВЦА
(поводом обележавања 110 година од рођења Николе
Дреновца)

“Почео сам да пишем песме још као
ђак гимназије. А зашто пишем
поезију – не знам. Можда зато што
је поезија живот, а ја живим.
Доживљавам све људско, а то што
доживим – морам и да искажем.
Мислим да то чиним кроз поезију.
Ако поезија није доживљена, она
онда то није. Ја нисам никада
правио песму, ја сам је увек певао,
осећао – а то значи: уткивао је у
свој живот.”¹

НИКОЛА ДРЕНОВАЦ

(Рума, 17.12.1907 — Београд, 12.06.1996)

Никола Дреновац, свештеник, књижевник и преводилац, рођен је у Руми 17. децембра 1907. године, од оца Василија Дреновца – румског ћурчије и мајке Јелене, рођене Петровић. Школовање је започео у своме родном месту, где је учио

¹Одговор Николе Дреновца на питање *Да ли се сећате када сте и зашто почели да пишете песме?* објављено у склопу предговора књиге “Бездана жеђ” (Савремени писци; Едиција поезије / библиофилска серија), Београд, Слобода, 1969.

Гимназију, а затим, 1929. године завршава богословију у Сремским Карловцима. До 1938. године служио је у Славонији и Срему као свештеник, а затим одлази у Америку. У Америци Никола Дреновац 1942. године приступа Српском напредном покрету и због тога бива искључен из цркве. По завршетку Другог светског рата враћа се у Југославију где је радио као уредник “Слободне речи”, “Просвете” и Литерарне редакције „Радио Београда“, а на том положају је 1964. године и пензионисан.

Никола Дреновац је почео још 1926. године да објављује запажене песме у београдским и другим листовима и часописима и да скреће пажњу читалаца и критике на своје име. Поред стварања поезије и прозе, Дреновац је део свог стваралаштва посветио деци, којима је са много поштовања, љубави и оригиналности даривао неке од најлепших стихова.

Умро је 12. јуна 1996. године у Београду. Сахрањен је у Алеји заслужних грађана на Новом гробљу у Београду.

Никола Дреновац је песник посебног поетског доживљаја. Он пева о свему што је лепо, узвишено, болно... О свему што је људско. Суштина и смисао његове поезије је (као што је и сам песник нагласио) у истини. У томе да се истински опевају и песнички дочарају сви доживљени и проживљени животни моменти, људи, ситуације и осећања. Његове мисли су јасне, а стихови проткани нежним осећањима, даровитошћу и непосредношћу литерарног казивања.

Анализирањем стваралачког развоја Николе Дреновца можемо уочити неколико фаза кроз које је песник прошао. “Док се први Дреновчев песнички период може означити као “рани и романтично-идилични” (1926-1935), други као чвршћи контакт са реалношћу и њеним социјално-политичким менама (1935-1948), дотле трећи, ту и тамо, открива песникову апатију и носталгију (1950-1954), а четврти сав урања у простор и време. Сазревши као личност и песник, Дреновац тада

испољава пуну меру стваралачке креације (1954. и даље); њега више не муче “кризе субјектива” у односу на “објективни поредак животних ствари”: окренут поезији као “истини” кроз коју је сада почео да испољава одређене тезе, он је тако и доживљује.”²

Никола Дреновац је песник широког интересовања за свој унутрашњи свет, али и за свет који га окружује. Он је песник који својим песничким метафорама детаљно описује, готово, исповеда садржину своје душе и срца и деликатно описује реалност око себе. Захваљујући оваквом доживљају света, у поезији Николе Дреновца могуће је утврдити неколико лирских врста: пре свега романтично-љубавну лирику, а касније и родољубиву, социјалну, дескриптивну, елегично-баладичну, рефлексивну и дечију поезију. У опусу овог песника, веома значајан сегмент заузима поезија писана за децу и младе. Ова поезија одише ведрим погледом на живот, због чега се веома вешто преплиће и утискује у осећања млађе читалачке публике.

Као један од најзначајнијих песника послератне Југославије, Никола Дреновац, својим књижевним опусом заслужује сву пажњу читалачке публике, љубитеља поезије, а нарочито уважавање и поштовање својих суграђана – Румљана.

Управо због тога, Градска библиотека “Атанасије Стојковић” у склопу свог фонда поседује и Легат Николе Дреновца. Румска библиотека, као једна од најзначајнијих културних установа у нашем граду, која за циљ има очување, неговање и промовисање књиге и читалаштва, у свом раду има и задатак сакупљања и очувања уметничког стваралаштва завичајних писаца. Полазећи од овога, Библиотека је са огромном захвалношћу и задовољством оформила Легат Николе Дреновца, који представља својеврстан омаж уваженом

²Марјановић, Воја, “Рана песничка надахнућа Николе Дреновца (две деценије од смрти) 1996-2016”, Багдала – часопис за књижевност, уметност и културу, јануар-март 2016., Год. 58, бр. 507

и цењеном румском песнику.

Легат Николе Дреновца формиран је 1996. године. Публикације које Легат поседује биле су део песникове личне библиотеке. Убрзо након његове смрти, син Слободан Дреновац и остали наследници, поменуте публикације поклонили су румској Библиотеци. Легат Николе Дреновца представља физички одвојену целину од остатка фонда наше библиотеке. Поседује 287 публикација, које су обрађене у складу са свим библиотечким правилима и стандардима. Публикације су обрађене у програмском окружењу COBISS. Свака обрађена публикација има свој инвентарни број, сигнатуру (која се састоји од локације и подлокације) и УДК број. Све публикације унутар Легата имају статус потпуне недоступности (архивски примерак), а увид у садржину дозвољен је искључиво уз дозволу и уз пратњу библиотекара. Легат садржи монографске публикације, које се већином баве књижевношћу, док незнатан број публикација припада стручној литератури. Књиге (262) су разноврсне у погледу књижевних родова и врста, па тако највећи део припада поезији (202), романима (25), приповеткама (12), а затим следе путописи, хумореске, књижевне критике и студије, есеји, анегдоте и антологије. Стручне публикације, којих има 25, класификоване су према УДК. Велики део монографских публикација (275) су на српском језику, док остатак (12) је на страним језицима: словачком (2), македонском (2), словеначком (2), енглеском (2), бугарском(3) и француском (1). Када говорим о публикацијама унутар Легата, веома је битно да напоменем да постоји завидан број књига намењених деци и младима. Ово не треба да чуди, јер је Дреновац бавећи се писањем поезије за децу, управо таквим књигама богатио и своју библиотеку.

Легат садржи публикације које највећим делом припадају периоду од 60-тих до 90-тих година прошлог века (то уједно представља и најуспешнији период Дреновчевог

књижевног стваралаштва). Постоје и 4 публикације без јасно утврђене године издавања, а најстарија публикација је из 1946. године.

Легат Николе Дреновца, поред своје књижевне и културне вредности, посебан је и по томе што све публикације које се налазе у њему имају посвету легатору. Поменуте посвете у својој садржини откривају природу односа са Дреновцем, говоре о њему, његовом стваралаштву, али и о времену у ком је живео и стварао. Посвете на овим публикацијама несумњиво сведоче о огромном поштовању, уважавању и респекту који је Никола Дреновац будио код других људи.

Легати, као делови завичајних фондова библиотека, несумњиво имају задатак да на једном месту сакупе, заштите и промовишу публикације које поседују а које су од посебног културног значаја, како због легатора тако и због значајних и драгоцених литерарних бисера. Ове године Градска библиотека “Атанасије Стојковић” обележава 110 година од рођења уваженог румског песника Николе Дреновца и тим поводом бавићемо се низом активности које ће промовисати поменути Легат, али и самог песника Николу Дреновца. Рад на овако специфичним збиркама, као што су легати, је веома захтеван и специфичан, не само због обраде публикација и формирања збирке, већ и зато што је то само један део посла. Други део се односи на очување и промовисање фонда, јер је легат својеврстан споменик легатору и вечно сведочанство о његовом стваралаштву и прошлом времену.

Литература:

- 1.) Дреновац, Никола, *“Бездана жеђ”*, Београд, Слобода, 1969.
- 2.) Дреновац, Никола, *“Ткање таме и снова”*, Осијек, Тисак штампарског Завода Крбавац и Павловић, 1932.
- 3.) Илић, Александар, *“Непознатом песнику”* (предговор у збирци Николе Дреновца *“Ткање таме и снова”*), Осијек, 1932., стр. 7.
- 4.) Марјановић, Воја, *“Рана песничка надахнућа Николе Дреновца (две деценије од смрти) 1996-2016”*, Багдала – месечни лист за књижевност, уметност и културу, јануар-март 2016., Год. 58, бр. 507.
- 5.) Марјановић, Воја, *“Путеност и чулност у поеми Николе Дреновца Марија Магдалена”*, MonsAureus: часопис за књижевност, уметност и друштвена питања, Год. 11, бр. 41 (2013), стр. 68-73.
- 6.) Марјановић, Воја, *“У простору детињства Николе Дреновца”*, Багдала: месечни лист за књижевност, уметност и културу, Год. 55, бр. 497/498 (2013), стр. 98-107.
- 7.) Марјановић, Воја, *“Овековечено поетско дело: мозаик Николе Дреновца”*, Багдала - месечни лист за књижевност, уметност и културу, Год. 37, бр. 418-419 (1995), стр. 26-29.

ИЗ ПЕЋИНАЧКЕ ЗАВИЧАЈНЕ ЗБИРКЕ

Библиотеке имају значајну улогу у свакој локалној заједници јер осим што служе за разоноду, имају значајну културну, информациону и образовну функцију. Посебан значај у свакој библиотеци имају завичајне збирке, а њихово оснивање, прикупљање и обрада грађе да би се оне обогатиле, један је од приоритета у раду свих јавних библиотека.

Истраживањем, прегледом, каталогизацијом грађе за завичајне збирке долазимо до спознаје о економским, друштвеним, политичким, културним условима у једном подручју, као и о настојањима и остварењима дате заједнице. Будући да је завичајна збирка носилац историје и културе људи одређеног подручја и да говори о прошлости и садашњости завичаја, може нам помоћи у изради научних радова, новинских чланака, документарних и играних филмова.

Јавне библиотеке су главни друштвени покретач сакупљања и чувања грађе која се односи на локалну заједницу, али и промотер локалне културе и њене шароликости. У том смислу, завичајне збирке су значајне јер исказују идентитет локалне заједнице, а исто тако и освешћују припадност једној културној, историјској и географској средини.

Добро уређеним фондом завичајне збирке истиче се посебност једне средине и даје се увид у њено културно стваралаштво. Велики значај у очувању завичајности има издавачка

делатност као средство којим библиотека обухвата културну и стваралачку делатност људи који су допринели локалној културној баштини.

После дуже паузе, Народна библиотека у Пећинцима обогатила је свој фонд издаваштвом три књиге аутора Предрага Пузића.

Предраг Пузић (Оцаци, 1965) школовао се у Бешки, Инђији и Новом Саду. Запослен је као наставник у средњој школи „Милан Петровић“ у Новом Саду. Поезију, прозу, књижевну критику и историјске записе објављује у домаћој и страниј периодици. За рад на књижевном пољу награђен је првом наградом за есеј на Дисовом пролећу у Чачку 1993. године, Наградом за публицистику Задужбине Милош Црњански у Београду 2003. године као и наградом села Идвор за књигу Ломача за *Sensa*, 2003. године. За рад у школи награђен је од асоцијације *La scuola di pace*, у Риму 2009. године.

Године 2015. Народна библиотека у Пећинцима била је издавач књиге „Небеских висина златни крст – црква Светих Архангела Михаила и Гаврила у Брестачу (1566-2016)“. Ова књига представља исцрпну историју цркве у селу Брестач од оснивања, живота у оквиру Аустро- Угарске до наших дана, описујући бурну прошлост између ратова, у поратно време и данас. Као извори послужили су матичне књиге, спискови свештеника и писани споменици који показују да је село кроз историју живело интезивним црквеним животом.

Друга књига, издата 2016. године „Понос и светлост- 250 година школе у Брестачу (1766-2016)“ приказује историјат школе у Брестачу, нарочито у 18., 19. и првој половини 20. века. Иако су историјски извори којима се аутор служио скромни, кроз седам тематско- хронолошких целина приказана

је и од заборавачачувана повест једне школе и њених учитеља и ученика. На самом крају књиге у виду прилога, дат је списак пренумераната за њено објављивање што је по речима самог аутора драгоцен изузетак у данашње време.

Напослетку, у априлу ове године, Народна библиотека у Пећинцима била је издавач треће Пузићеве књиге о Брестачу под називом „На бари село“. Ова књига је свеобухватна монографија места Брестач у којој је аутор обрадио како историјске теме, тако и етнологију, археологију и демографију датог подручја. У књизи постоји мноштво илустрованог материјала у виду мапа, фотографија, факсимила, докумената и цртежа. Насловна страна веома је занимљива јер представља рад непознатог сликара који приказује како је село изгледало „Када је Бог ходао по земљи“.

Ове три књиге аутора Пузића драгоцен су подвиг за историју, културу и истраживачки рад на нашој територији. Огроман труд и посвећеност резултирали су објављивањем ових монографија које су обогатиле завичајни фонд наше Библиотеке, али и приказале прошлост једног малог места у Срему, живописно и исцрпно, чувајући од заборава његову историју и културну баштину.

Ружица Станковић
Библиотека „Глигорије Возаровић“
Сремска Митровица
r.stankovic@hotmail.com

ВЕСНА ПЕТРОВИЋ- БИБЛИОТЕКАРСТВО КАО ОРУЖЈЕ И КАО ШТИТ

``Само се радом и
храброшћу може постићи углед
међу људима, присилити их, не
да вас воле и награде, већ
да вас цене и поштују.``

Иво Андрић

Пензија је период који има потенцијале да буде сегмент живота пун уживања и доколице. Уз званичну доделу решења о пензији, Весна Петровић је са лакоћом ускочила у свој нови, пензионерски живот, за који сви знамо да ће бити период уживања, али не и доколице. Весна се у доколици не сналази и Весна доколицу не познаје.

Библиотекар саветник, Весна Петровић припада генерацији оних који су безрезервно посвећени својој струци и усавршавању знања. Њена целокупна библиографија сведочи о дугогодишњем, темељном и истрајном бављењу библиотеком и свим питањима које библиотечка струка подразумева.

Весна Петровић, завршила је Филолошки факултет, Катедра за југословенске и општу књижевност и запослила се у Библиотеци „Глигорије Возаровић“ 1981. године, као библиотекар Дечјег одељења. Осмислила је нове облике рада: Дијатека, Цртотека, Бајкотека и Стихотека, који су организовани за ученике нижих разреда. Ови програми

омогућили су читаоцима да се упознају са стваралаштвом многих писаца и народном књижевношћу. У основи свих ових облика је књига, виђена и доживљена на својствен начин, а интерпретирана као илустрација, научена песма или литерарним радом оживљена бајка. Током петнаестогодишњег трајања деца су се упознала са радом и стваралаштвом многих писаца, стиховима народне поезије, бајкама наших и других народа.

Финално такмичење на крају сваког циклуса представљало је завршетак рада на упознавању књига, истицање најбољих, а похвале и награде су стимулативно деловале на следеће сусрете. Да је тај дугогодишњи рад са децом био добар, показује и податак да су и наставници разредне наставе и професори боравак у Библиотеци сматрали необично драгоценим.

Интензивано је радила на популаризацији књиге и читања организујући општинско такмичење за „Читалачку значку“. Колико је акција била прихваћена од ученика и наставника свих основних школа говори податак да је у 1985. години уписано 4.705 (70% укупног броја основаца) читалаца који су прочитали 52.506 књига. Библиотечким приредбама присуствовало је 956 предшколаца, 870 првака, 1.506 ученика основних школа, а читалачку значку освојило је 2.187 ученика и 107 наставника.

За десетогодишњи рад на акцији читања „Читалачка значка“ у којој је учествовало је више од 18.000 ученика и наставника основних школа Дечје одељење је добило угледну награду „Искра културе“ за 1992. годину, а Весна Петровић признање КПЗ Војводине.

Својим културно-васпитним радом обухватила је ученике од предшколског узраста до завршетка основне школе. Ту су програми: „Први пут у Библиотеци“, маскенбал „Ја у свету бајки“ за предшколце, квизови: “Постаћу пионир” односно “Ау, што је школа zgodна” за прваке, Еколошки квиз за

ученике седмог разреда, књижевни квизови за ученике осмог разреда и низ предавања о стручној и приручној литератури у процесу образовања, о значају каталога и библиографије као извора информација.

У том периоду и обрада књижног фонда радила се у Одељењу, те је радила ауторски, насловни и илустровани каталог за нове књиге и организовала рад целокупног одељења.

У периоду 90/94. била је организатор и председник Секције за дечја одељења народних библиотека Војводине, која је радила при Друштву библиотечких радника Војводине. Секција је одржала четири семинара на теме: "Културно-васпитни облици рада дечјих одељења" у Сремској Митровици; "Набавка, обрада и класификација књижних фондова у дечјим одељењима" у Зрењанину; "Простор и опрема дечјих одељења" у Панчеву и "Организација рада дечјих одељења" у Суботици. На свим семинарима је имала излагања, а у њиховом раду, поред библиотекара из Војводине, учествовали су и библиотекарски из Београда, Шапца, Ваљева, Лознице и Лазаревца.

Поред рада у Дечјем одељењу била је руководилац пројекта „Библиографије НОБ Срема“ на којем су радили библиотекарски из свих сремских библиотека. Објављивањем публикације „Библиографија НОБ Срема: монографске публикације“, 1987. године завршена је прва фаза Пројекта. Рад на прикупљању грађе трајао је три године и библиографија је обухватила све монографске публикације са темом НОБ-е које су објављене у периоду 1944–1984. године, а налазиле су се у фондовима библиотека Срема, библиотеци Музеја Срема, Библиотеци Матице српске, библиотеци Архива Војводине и Народној библиотеци у Земуну. Обрађено је 400 јединица, највише на српскохрватском, затим словачком и мађарском језику. Ово је прво заједничко дело библиотекара Срема.

Покретач је и уредник (10 бројева) стручног часописа „Годишњак библиотека Срема”. У свих десет бројева уводни текст је анализа рада библиотека Срема и поред анализа Библиотеке Матице српске и Народне библиотеке Србије, ово је једина публикована анализа развоја библиотека једног региона.

У Матичној служби радила је од њеног формирања, 1991. до 2010. године. Организовала је и била предавач на бројним семинарима за школске библиотекарe. Предавања са семинара објавила је у зборнику „Школске библиотеке у теорији и пракси“ који је штампан у два издања.

Посебно се бавила завичајним збиркама и у сарадњи са колегама из сремских библиотека објавила је „Каталог завичајних збирки у библиотекама Срема“. Рад на прикупљању података и њиховој обради трајао је три године. „Каталог” је изашао из штампе 2003. Године и обухвата 411 аутора, сремских завичајаца и 1.166 њихових књига, које се налазе у завичјним збиркама библиотека Срема. Ове књиге, осим 4 из 19. века и 32 из 21. века, штампане су у 20. веку.

Каталог је сређен азбучно и чине га три целине:

- Прва целина садржи кратке биографије аутора, писане на основу биографских података у публикацијама, енциклопедијама и лексиконима, или су добијене од аутора и њихових породица.
- Другу целину чини каталошки опис књига, са текућом нумерацијом. Свака публикација обележена је сиглом која означава у којој се библиотеци налази. Испред ознаке формата публикације и инвентарног броја, велико слово А означава да је реч о завичајном аутору.
- Трећу целину чине регистри имена аутора заступљених у Каталогу. Ови регистри су подељени по библиотекама. Уз имена аутора налазе се бројеви

каталожке јединице у којој се помињу. Прилог
Каталогу су биографски подаци сарадника.

Са колегама, члановима Секције за матичне библиотеке, чији је била председник, израдила је значајна документа која се користе у раду библиотека:

1. Смернице за набавку библиотечке грађе у народним библиотекама / Добрила Бегенишић; Бранка Рашић ; Весна Петровић
2. Правилник о пријему и дистрибуцији библиотечке грађе добијене поклоном / Добрила Бегенишић ; Весна Петровић
3. Смернице за вршење надзора над стручним радом библиотекара који раде у завичајним збиркама народних библиотека / Соња Бокун ; Весна Петровић
4. Смерница за вршење стручног надзора над фондом серијских публикација у народним библиотекама / Бојана Вукотић

Била је потпредседник радне групе за израду *Стандарда за јавне библиотеке* у Србији, који су после бројних консултација и јавне расправе усвојени.

Учествовала је, као излагач, у раду међународних научних скупова: *Економија и библиотеке* у Београду (2003), *Дигитализација завичајних збирки чувара културне баштине* у Зеници (2004), *Деца и библиотеке* у Београду (2005). На стручним скуповима библиотекара Републике српске излагала је следеће теме: *Едукација школских библиотекара* у Требињу (2006), *Професионализација делатности кроз унапређење права читалаца: трагом анкете читалаца* у Теслићу (2007) и *Преплитање делатности јавних и школских библиотека* на Јахорини (2008).

У 2009. години први пут је извршила увид у рад манастирских библиотека. Повод за увид у рад била је изложба «Библиотеке

фрушкогорских манастира», а последица је успостављање сарадње и поклон Народне библиотеке Србије од 240 књига.

У наредном, четворогодишњем периоду, под њеним роководством формиране су библиотеке у манастирима Велика Ремета, Мала Ремета, Раваница у Врднику, Петковица, Старо Хопово, а стручно су сређени књижни фондови у библиотекама манастира Гргетег, Ново Хопово и Крушедол. Сарадња са фрушкогорским манастима се наставља а крајњи резултат ће бити формирање библиотека у свим манастирима и штампање *Каталога библиотека фрушкогорских манастира*. Рад на Пројекту се одвија у сарадњи са Народном библиотеком Србије, Библиотеком Матице српске, Православним Богословским факултетом Београд и Природно-математичким факултетом из Новог Сада, а под покровитељством Покрајинског секретаријата за информисање и културу.

Учествовала је у раду многих асоцијација које окупљају библиотекаре: Председник Подружнице библиотекара Срема, члан и председник Организационог одбора Сабора библиотекара Срема, члан Комисије за Народне библиотеке Југославије (1983), Председништва Друштва библиотечких радника Војводине и Управе Друштва библиотекара Србије. У 2005. години постала је председник Секције за матичне библиотеке Србије.

Била је предавач на акредитованом семинару који је организовала Народна библиотека Србије 2006. године, аутор је семинара „Школска библиотека универзална учионица“ организатор је и предавач на бројним семинарима за библиотекаре у школским и јавним библиотекама у Србији и Републици Српској.

Стручне радове објављивала је у бројним часописима и зборницима, а аутор је две монографске публикације „Иришка сусретања“ о Саборима библиотекара Срема и „Године, књиге,

читаоци : Српска грађанска читаоница – Библиотека „Глигорије Возаревић“ (1866-2016), Монографије писане поводом 150. година библиотеке у Сремској Митровици.

Звање библиотекар саветник стекла је 1998. године.

Кажу да није све у раду и да има нешто и у наградама. Весну Петровић награде нису мимоишле. Њена рођена Подружница библиотекара Срема доделила јој је Награду ``Доситеј Обрадовић`` 1997. године, Награду „Најбољи библиотекар“, Библиотекарског друштва Србије добија 2008. године, а престижну Награду ``Запис`` коју додељује, такође, Библиотекарско друштво Србије, за изузетан допринос унапређењу струке, добија 2017. године, неколико месеци по одласку у пензију.

Весна Петровић дала је велики допринос афирмацији и уважавању библиотекарства, те кроз све ове године рада исказала невероватну креативност, радиност, посвећеност, преданост и упорност у реализацији. Својом иновативном снагом и думетима, јесте подстицај и изазов за нове генерације библиотекара.

Желимо јој дугу и занимљиву пензију !

Вера Новковић

Српска читаоница у Иригу

scitaonica.i@mts.rs

53. САБОР БИБЛИОТЕКАРА СРЕМА У ЗНАКУ ТЕСЛЕ

Српска читаоница у Иригу, прво и најстарије грађанско читалиште у српском народу, већ по традицији било је домаћин јединствене манифестације која окупља библиотекарe Срема, али последњих година и библиотекарe Србије.

Давно установљен датум за одржавање Сабора је први петак у октобру месецу. Сабор библиотекарa Срема, прошле године, одржан је 7. октобра.

Директорица Српске читаонице у Иригу Вера Новковић поздравила је присутне, а програм је водио овогодишњи председник организационог одбора Сабора Жељко Стојановић, директор Библиотеке "Атанасије Стојковић" из Руме.

Негујући традицију Сабора ове године је обележен јубилеј, 160 година од рођења Николе Тесле.

"Никола Тесла: човек који је осветлио свет" назив је беседе др Жељка Вучковића, декана Педагошког факултета у Сомбору, који је поред основне биографије овог знаменитог српског генија изнео и мноштво занимљивих података о Теслином интересовању за књижевност и писање.

Песму Јована Јовановића Змаја, коју је он посветио Тесли приликом боравка у Београду 1892, године говорио је професор књижевности Авакум Квас.

У складу са темом Сабора постављена је изложба "Никола Тесла изумитељ светлости векова 1856 - 1943". Аутори изложбе су Снежана Лађиновић и Светлана Сабо,

библиотекари Библиотеке ``Глигорије Возаровић`` из Сремске Митровице.

Издавачку продукцију Библиотеке "Атанасије Стојковић" из Руме представио је директор Жељко Стојановић.

Награда "Доситеј Обрадовић" која се додељује за допринос библиотекарству, ове године једногласном одлуком Подружнице библиотекара Срема, припала Гордани Пантић, библиотекарки "Змај Јовине" школе у Руми, која је уједно и учесник пројекта "Каталог библиотека фрушкогорских манастира".

Награду је уручила председница Подружнице библиотека Срема Ружица Станковић.

Библиотека "Симеон Пишчевић" из Шида представила је свог колегу писца Радована Сремца, који је аутор неколико књига о завичајном подручју Шида.

Мирко Марковић, библиотекар у пензији из Београда, представио је колегама свој пројекат "Библиотекарка". Реч је о монодрами која је рађена по мотивима Марковићеве истоимене новеле.

Уметнички део програма употпунио је женски вокални квартет "Фарфале" из Новог Сада који чине ученице музичке школе "Исидор Бајић": Катарина Савић, Милица Јелић, Дајана Чолак и Милица Јовичић.

Учесници Сабора посетили су манастир Старо Хопово у коме је Српска читаоница у Иригу у склопу свог пројекта обрадила и формирала још једну манастирску библиотеку.

Саборовање је завршено, како Сремцима и доликује, у винарији Мачков подрум.

Ружица Станковић
Библиотека ``Глигорије Возаровић``
Сремска Митровица
r.stankovic@hotmail.com

СКУПШТИНА БИБЛИОТЕКАРА СРЕМА

Подружница библиотекара Срема почетком 2016. године запада у кризу, али је већ у мају успела да је преброди и крене новим, правим путем.

Десетог маја одржана је ванредна Седница Подружнице, којој је присуствовало шеснаест чланова. Изабран је председник, жири за доделу ``Доситејеве награде`` делегати за Скупштину БДС, чланови редакције Годишњака библиотека Срема и дат је предлог за члана Управног одбора БДС. За председника Подружнице изабрана је Мср Ружица Станковић, Библиотека ``Глигорије Возаровић`` из Сремске Митровице, за члана Управног одбора Весна Степановић из Народне библиотеке ``др Ђорђе Натошевић`` из Инђије, за делегате за Скупштину БДС Вера Новковић из Српске читаонице у Иригу, Славица Варничкић из Народне библиотеке ``Симеон Пишчевић`` из Шида и Милица Котур из Народне библиотеке др ``Ђорђе Натошевић`` из Инђије.

Редовна годишња Скупштина библиотекара Срема одржана је 24. јуна 2016. године у Библиотеци ``Глигорије Возаровић`` у Сремској Митровици.

У оквиру Скупштине одржан је Форум Библиотекарског друштва Србије. Председник БДС др Богдан Трифуновић упознао је присутне са смерницама и планом рада за ову и

наредне године. Форуму је присуствовала и секретар Друштва Бојана Вукотић. Поднет је извештај о раду Подружнице, о 52. Сабору библиотекара Срема и приказ Годишњака библиотека Срема за 2015. годину.

Од стручних тема обрађене су две : ``Српске књиге Библиотеке Глигорије Возаровић од 1816 до 1867`` и ``Нека куца срце мога Срема`` приказ досадашњег рада колегинице Весне Петровић. Гост – домаћин, писац – библиотекар, била је мср Милијана Барјактаровић, виши библиотекар Библиотеке ``Глигорије Возаровић``, из Сремске Митровице.

За разлику од ранијих година овогодишња Скупштина Подружнице окупила је мали број библиотечких радника. Изостали су библиотекари из Шида, Старе Пазове и Руме.

Душанка Милорадић
Библиотека „Глигорије Возаровић“
Сремска Митровица
dmiloradic@bgvsm.org.rs

БИБЛИОГРАФИЈА ПРИЛОГА О БИБЛИОТЕКАРСТВУ У СРЕМСКОЈ ШТАМПИ У 2016. ГОДИНИ

„Сремске новине“

1. СЕМИНАР О ИНКУНАБУЛАМА / С.Ђаковић. - Год. 56, бр. 2863 (13. јануар 2016) стр. 9
Акредитовани семинар на тему „Инкунабуле“ за библиотекаре јавних библиотека Срема одржан је у Библиотеци „Глигорије Возаровић“.
2. СРПСКА ГРАЂАНСКА ЧИТАОНИЦА У МИТРОВИЦИ У 19. ВЕКУ / В. Петровић. – Год. 56, бр. 2865 (27. јануар 2016) стр. 28
О Српској грађанској читаоници у Митровици у 19. веку.
3. КЊИГА ИЗАБРАНИХ ПРОКИНИХ СТИХОВА / М.Нинковић. - Год. 56, бр. 2865 (27. јануар 2016) стр. 28
Промоција књиге „Не будите ме“ сремског писца Радивоја Прокопљевића Проке у Градској библиотеци „Атанасије Стојковић“.
4. „КЊИГЕ, БРАЋО МОЈА, КЊИГЕ...“ / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2866 (3. фебруар 2016) стр. 9

- Најава обележавања 150 година од оснивања Српске грађанске читаонице и Дана Библиотеке „Глигорије Возаровић“.
5. ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ У ИРИГУ / А. Ердџанин. - Год. 56, бр. 2866 (3. фебруар 2016) стр. 28
У Српској читаоници у Иригу представљена је књига „Живот уз длаку“ књижевника и новинара Тодора Бјелкића.
 6. БИБЛИОТЕКА У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ У 20. ВЕКУ / В. Петровић. - Год. 56, бр. 2866 (3. фебруар 2016) стр. 29
О раду и наградама за стручни рад Библиотеке „Глигорије Возаровић“ у 20. веку.
 7. УПИСАЛО СЕ 2.600 ЧЛАНОВА / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2867 (10. фебруар 2016) стр. 9
Акцијом бесплатног учлањења у Библиотеку „Глигорије Возаровић“ уписано је 2.600 чланова.
 8. СВЕТКОВИНА КЊИЗИ У ЧАСТ / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2867 (10. фебруар 2016) стр. 29
Библиотека „Глигорије Возаровић“, основана 1866. године као Српска грађанска читаоница, обележила је 4. фебруара у Позоришту „Добрица Милутиновић“ 150 година постојања и свој дан.
 9. ПОЕТЕСА БУДУЋНОСТИ / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2867 (10. фебруар 2016) стр. 30
У Српској читаоници у Иригу представљене две књиге – „Маргиналије“ и „Временик“ ауторке Жељке Аврић.
 10. ДЕЦА ПИШУ СРЦЕМ / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2868 (17. фебруар 2016) стр. 9

- У Библиотеци „Глигорије Возаровић“ одржана је литерарна радионица „Постаћу писац“ за ученике нижих разреда.
11. „ДРВО ЖИВОТА“ КРИСТИНЕ КОВАЧ / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2868 (17. фебруар 2016) стр. 17
У НБ „Симеон Пишчевић“ одржана промоција књиге ауторке Кристине Ковач „Дрво живота“.
12. У ЗНАКУ ЉУБАВИ, ВИНА И КЊИГЕ / М. Нинковић. - Год. 56, бр. 2868 (17. фебруар 2016) стр. 20
Српска читаоница у Иригу прославила своју крсну славу Светог Трифуна. Награда „Луча“ ове године припала је истакнутом књижевнику и новинару Тодору Бјелкићу.
13. ПРЕДСТАВЉЕНА МОНОГРАФИЈА „ГОДИНЕ, КЊИГЕ, ЧИТАОЦИ“ / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2868 (17. фебруар 2016) стр. 29
Поводом обележавања 150 година постојања и рада Библиотеке „Глигорије Возаровић“ представљена је монографија „Године, књиге, читаоци“ ауторке Весне Петровић, библиотекара саветника.
14. ВЕЧЕ ПОСВЕЋЕНО СВЕТЛАНИ АЛЕКСИЈЕВИЧ / Г. Мајсторовић. - Год. 56, бр. 2869 (24. фебруар 2016) стр. 12
Старопазовачка библиотека „Доситеј Обрадовић“ организовала књижевно вече посвећено белоруској списатељици Светлани Алексијевич, добитници Нобелове награде за књижевност за 2015. годину.
15. ВИШЕ КЊИГА У БИБЛИОТЕЦИ / С. Михајловић. - Год. 56, бр. 2869 (24. фебруар 2016) стр. 17
Школска библиотека „Никола Тесла“ у Шиду обогатила је свој фонд за 250 нових књига.

16. ПРЕДСТАВЉЕНА „СТОНОГИЦА БРОЈАЛИЦА“ / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2871 (9. март 2016) стр. 9
Књига „Стоногица бројалица“ Предшколске установе „Стоногица“ представљена је у Библиотеци „Глигорије Возаровић“.
17. ОКО 550 НОВИХ КЊИГА НА ДАР / М. Балабановић. - Год. 56, бр. 2871 (9. март 2016) стр. 13
Књижни фонд школске библиотеке ОШ „Др Ђорђе Натошевић“ у Новом Сланкамену богатији је за 550 монографских публикација.
18. УСКОРО И ЕЛЕКТРОНСКИ КОНТАКТ СА ЧИТАОЦИМА / С. Михајловић. - Год. 56, бр. 2871 (9. март 2016) стр. 17
Славица Варничих, директорка НБ „Симеон Пишчевић“ о активностима Библиотеке у 2015. години.
19. ПРЕДСТАВЉЕН „ИСЛЕДНИК“ ДРАГАНА ВЕЛИКИЋА / С. Михајловић. - Год. 56, бр. 2871 (9. март 2016) стр. 28
У Читаоници Библиотеке „Глигорије Возаровић“ одржана је промоција романа „Иследник“ аутора Драгана Великића, добитника НИН-ове награде за најбољи роман објављен у 2015. години.
20. ВИЗАНТИЈСКА ЦРКВЕНА МУЗИКА / М. Балабановић. - Год. 56, бр. 2874 (30. март 2016) стр. 11
У НБ „Др Ђорђе Натошевић“ одржано предавање „Византијска црквена музика – од најранијих хришћанских времена до савременог доба“.
21. МУРАЛ НА ЗИДУ / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2874 (30. март 2016) стр. 24
На зиду читаонице митровачке Библиотеке осликан мурал „Наша Европа од Лисабона до Владивостока“.

22. „БИО ЈЕДНОМ ЈЕДАН ЛАФ“ / С.Михајловић.- Год. 56, бр. 2876 (13. април 2016) стр. 25
Изложба „Био једном један лаф“, поводом 30-годишњице смрти Душка Радовића отворена је у Читаоници митровачке Библиотеке.
23. БЕЛЕШКА О НАШИМ СТРАДАЊИМА / М. Нинковић. - Год. 56, бр. 2876 (13. април 2016) стр. 28
Књига поезије „Крвава земља“ Ђорђа Д. Вимића представљена је у Читаоници ГБ „Атанасије Стојковић“.
24. РАД НА ВИШЕ ПОЉА / С. Лапчевић. - Год. 56, бр. 2880 (11. мај 2016) стр. 14
Чланови Општинског одбора Удружења Краљевина Србија из Инђије поклонила је 650 књига НБ „Др Ђорђе Натошевић“.
25. ПОЗИВ ПИСЦИМА ЗА ПРВИ РОМАН / М. Нинковић. - Год. 56, бр. 2880 (11. мај 2016) стр. 28
Градска библиотека „Атанасије Стојковић“ расписала је књижевни конкурс „Атанасије Стојковић“ који се односи на први, до сада необјављивани роман написан на српском језику.
26. НА КУЛТУРНОЈ МАПИ СРБИЈЕ / М. Нинковић. - Год. 56, бр. 2881 (18. мај 2016) стр. 29
Најава 6. манифестације „Дани словенске писмености и културе“ у Руми.
27. РАСКОШНА РИЗНИЦА СЛОВЕНСКОГ ДУХА / М. Нинковић. - Год. 56, бр. 2882 (25. мај 2016) стр. 15
У организацији ГБ „Атанасије Стојковић“ у Руми се одржава манифестација „Дани словенске писмености и културе“.
28. ОД ШЕКСПИРА ДО РУДАРА, ВЕЗА И ТКАЊА / М. Нинковић. - Год. 56, бр. 2883 (1. јун 2016) стр. 16

- У Српској читаоници у Иригу, у оквиру манифестације „Ноћ музеја“, постављена изложба под називом „Историјат рудника угља у Врднику“.
29. ТАКМИЧИЛО СЕ СТО ПРВАКА / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2884 (8. јун 2016) стр. 9
На квизу за ђаке прваке „Ау што је школа згодна“ такмичило се око 100 ученика из свих митровачких школа.
30. ЗАВРШЕНО ОСЛИКАВАЊЕ МУРАЛА / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2885 (15. јун 2016) стр. 9
У оквиру пројекта „Наша Европа од Лисабона до Владивостока“ завршена је и друга фаза израде мурала на зиду читаонице Библиотеке „Глигорије Возаровић“.
31. СКУПШТИНА БИБЛИОТЕКАРА СРЕМА / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2886 (22. јун 2016) стр. 9
Најава годишње Скупштине библиотекара Срема.
32. НОВО ОТКРИВАЊЕ ВЕЛИКОГ ПИСЦА / М.Нинковић. - Год. 56, бр. 2886 (22. јун 2016) стр. 30
Капитално тротомно издање, књига „Писма – Ф.М.Достојевски“ Владимира Меденице, представљена је у ГБ „Атанасије Стојковић“.
33. СКУПШТИНА СРЕМСКИХ БИБЛИОТЕКАРА / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2887 (29. јун 2016) стр. 28
У Библиотеци „Глигорије Возаровић“ одржана је годишња Скупштина библиотекара Срема.
34. „ПЕСМЕ СНОХВАТИЦЕ“ Тодора Бјелкића / С.Лапчевић. - Год. 56, бр. 2887 (29. јун 2016) стр. 29
Нова књига Тодора Бјелкића „Песме снохватице“ у издању ГБ „Атанасије Стојковић“ представљена је Румљанима.
35. ПЕСНИЧКО ВЈЕРУЈУ ЖЕЉКЕ АВРИЋ / С.Лапчевић. - Год. 56, бр. 2887 (29. јун 2016) стр. 29

- Одржана промоција најновије збирке песама Жељке Аврић у Библиотеци „Глигорије Возаровић“.
36. СТАРЕ И РЕТКЕ КЊИГЕ – ПОСЕБНО БЛАГО / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2888 (6. јул 2016) стр. 19
Борка Беуковић Ћосић, библиотекарка из Библиотеке „Глигорије Возаровић“ о фонду старе и ретке књиге Библиотеке.
37. СЕЗОНА ДЕЧИЈИХ РАДИОНИЦА / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2890 (20. јул 2016) стр. 9
Обавештење о одржавању креативних радионица у летњем периоду у Библиотеци „Глигорије Возаровић“.
38. ДВЕ ИЗЛОЖБЕ У БИБЛИОТЕЦИ / С. Михајловић. - Год. 56, бр. 2890 (20. јул 2016) стр. 17
Народна библиотека у Шиду изложбом књига које се односе на Николу Теслу обележила 160 година од рођења овог великог научника.
39. СРЕМ ЈЕ У СРЦУ МОМ / Б. Јовичић. - Год. 56, бр. 2891 (27. јул 2016) стр. 15
Српска читаоница у Иригу заједно са Активом жена организовала књижевно-музичко вече у дворишту Туристичке организације у Иригу.
40. У ТРИ И ДЕСЕТ ЗА РУМУ / М. Балабановић. - / Год. 56, бр. 2891 (27. јул 2016) стр. 29
У оквиру програма „Културно лето2016“, у организацији ГЂ „Атанасије Стојковић“ представљена је књига песама „У три и десет за Руму“ Слободана Зубановића.
41. ДВЕ КЊИГЕ ПО СТАНОВНИКУ СРЕМА / Д. Познановић. - Год. 56, бр. 2893 (10. август 2016) стр. 28
О Годишњаку библиотека Срема за 2015. годину, гласилу Подружнице библиотекара Срема.

42. УЧЕСТВОВАЛО СТОТИНУ ДЕЦЕ / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2894 (17. август 2016) стр. 9
У Библиотеци „Глигорије Возаровић“ у току лета, у креативним радионицама учествовало више од 100 деце свих узрасних група.
43. ПРЕДСТАВЉЕНА „АНТОЛОГИЈА БОЕМСКЕ ПОЕЗИЈЕ“ / М. Балабановић. - Год. 56, бр. 2897 (7. септембар 2016) стр. 29
У организацији ГБ „Атанасије Стојковић“, у лапидаријуму Завичајног музеја, одржано Вече боемске поезије и музике.
44. ГОСТИ ИЗ БЕОГРАДА / Б.Јовичић. - / Год. 56, бр. 2898 (14. септембар 2016) стр. 16
Српска читаоница у Иригу организовала књижевно-музичко вече на коме је представљен књижевни рад Миле Јовановић.
45. ОЖИЉЦИ СВИХ НАШИХ ВРЕМЕНА / С. Лапчевић. - Год. 56, бр. 2899 (21. септембар 2016) стр. 29
У Библиотеци „Глигорије Возаровић“ одржана промоција нове књиге Сенише Корице „Ожиљци времена“.
46. ПРОМОЦИЈА ПЕСАМА АНДРЕЈА ВРАЊЕША / С. Н. - Год. 56, бр. 2900 (28. септембар 2016) стр. 28
Промоција нове збирке песама под називом „Са друге стране сна“, аутора Андреја Врањеша одржана је у митровачкој Библиотеци „Глигорије Возаровић“.
47. КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ ТОДОРА БЈЕЛКИЋА / С. Михајловић. - Год. 56, бр. 2901 (5. октобар 2016) стр. 29
У Библиотеци „Глигорије Возаровић“ одржана промоција нове књиге али и целокупног стваралаштва познатог писца и новинара Тодора Бјелкића.

-
48. ГОСТИ ИЗ ВАЉЕВА / Б.Јовичић.- Год. 56, бр. 2901 (5. октобар 2016) стр. 30
 О посети библиотекара из Матичне библиотеке из Ваљева фрушкогорским манастирима.
49. ЧЛАНСКЕ КАРТЕ И ПРЕДСТАВА / М. Нинковић. - Год. 56, бр. 2902 (12. октобар 2016) стр. 19
 ГБ „Атанасије Стојковић“ је у оквиру „Дечије недеље“ организовала бесплатне чланске карте за све предшколце и ђаке прваке.
50. ПРОГРАМ У ЗНАКУ НИКОЛЕ ТЕСЛЕ / М. Нинковић. - Год. 56, бр. 2902 (12. октобар 2016) стр. 23
 У оквиру 53. Сабора библиотекара Срема обележен јубилеј 160 година од рођења Николе Тесле.
51. НАГРАДА „ДУШАН ПАНКОВИЋ“ ДОДЕЉЕНА МАРИЈИ ЈОВАНЦАИ / М. Балабановић. - Год. 56, бр. 2903 (19. октобар 2016) стр. 11
 Марија Јованцаи, библиограф саветник у пензији из Новог Сада, добитник је Награде „Душан Панковић“ за изузетна остварења у области српске библиографије.
52. УЧЕЊЕ О ДОБРОТИ И ЛЕПОТИ ДУХОВНЕ СВЕТЛОСТИ / М. Нинковић. - Год. 56, бр. 2903 (19. октобар 2016) стр. 28
 У читаоници ГБ „Атанасије Стојковић“ одржана промоција књиге Весилке Николић „Научи ме да волим“.
53. ПРОМОЦИЈА ПЕСАМА МИТРОВАЧКИХ ПЕСНИКИЊА / С. Нинковић. - Год. 56, бр. 2903 (19. октобар 2016) стр. 32
 У Библиотеци „Милутин Бојић“ у Београду, одржана је заједничка промоција збирки песама Жељке Аврић и Татјане Венчеловски.

54. ВЕРНИ ЧИТАОЦИ НА САЈМУ КЊИГА / М.Нинковић.
- Год. 56, бр. 2904 (26. октобар 2016) стр. 10
ГБ „Атанасије Стојковић“ представила неколико наслова из своје издавачке продукције на Сајму књига.
55. ВЕЧЕ ПОСВЕЋЕНО ЛОЗИ БРАНКОВИЋА / С.Михајловић. - Год. 56, бр. 2905 (2. новембар 2016) стр. 17
У Библиотеци „Симеон Пишчевић“ организовано вече посвећено светој лози Бранковића.
56. ДЕЦА ВОЛЕ ЈЕСЕН ЗЛАТНУ / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2906 (9. новембар 2016) стр. 9
У Библиотеци „Глигорије Возаровић“ за ученике нижих разреда митровачких школа одржана јесења радионица „Волим јесен златну“.
57. ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ „ТАЈНА ЦРВЕНОГ ЗАМКА“ / М.Нинковић.- Год. 56, бр. 2910 (7. децембар 2016) стр. 29
У ГБ „Атанасије Стојковић“ одржана промоција књиге „Тајна црвеног замка“ аутора Вулета Журића, добитника Андрићеве награде за 2015. годину.
58. СЕЋАЊЕ НА ЗНАМЕНИТЕ МИТРОВЧАНЕ / С. Н. - Год. 56, бр. 2910 (7. децембар 2016) стр. 29
Поводом 60 година од смрти Илије Бајића и 65 година од смрти Јована Удицког, у Библиотеци „Глигорије Возаровић“ одржано је вече посвећено двојници наших знаменитих суграђана.
59. ВЕЧЕ СТИХОВА ДРАГАНЕ МИЉКОВИЋ ЈОВАНОВИЋ / С.Ђаковић. - Год. 56, бр. 2911 (14. децембар 2016) стр. 9

- Промоција збирке песама „У душу ми жеља уткана“ Драгане Миљковић Јовановић у Библиотеци „Глигорије Возаровић“.
60. ЕЛЕКТРОНСКА ОБРАДА СТАРИХ И РЕТКИХ КЊИГА / С.Ђаковић. - Год. 56, бр. 2911 (14. децембар 2016) стр. 9
Одржан акредитовани семинар „Електронска обрада старих и ретких књига“ у Библиотеци „Глигорије Возаровић“.
61. НАЈАВА КЊИЖЕВНЕ КОЛОНИЈЕ СРЕМА / М. Нинковић.- Год. 56, бр. 2911 (14. децембар 2016) стр. 29
Књижевно вече са Ласлом Блашковићем у ГБ „Атанасије Стојковић“.
62. НАЈБОЉИ РУКОПИС АУТОРА ИЗ БАТАЈНИЦЕ / М. Нинковић. - Год. 56, бр. 2911 (14. децембар 2016) стр. 33
Проглашен победник књижевног конкурса „Атанасије Стојковић“ за роман на српском језику који до сада није објављен.
63. КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ И ДРУЖЕЊЕ СА ПИСЦИМА / М.Нинковић. - Год. 56, бр. 2912 (21. децембар 2016) стр. 29
У акцији Ноћ књиге издавачке куће „Лагуна“, учествовала је и ГБ „Атанасије Стојковић“ у Руми.
64. АКРЕДИТОВАНИ СЕМИНАР / С. Ђаковић. - Год. 56, бр. 2913-2914 (28. децембар 2016) стр. 11
У оквиру програма сталног стручног усавршавања у Библиотеци „Глигорије Возаровић“ одржан акредитован семинар за библиотекаре јавних библиотека Срема.

65. РОЂЕНДАН БИБЛИОТЕКЕ / С.Михајловић. - Год. 56, бр. 2913-2914 (28. децембар 2016) стр. 18
 НБ“Симеон Пишчевић“ у Шиду обележила 167 година постојања .

„М новине“

1. ЖИВОТ УЗ ДЛАКУ / С.Костић. - Год. 16, бр.737 (3. фебруар 2016) стр. 19
 У Српској читаоници у Иригу представљена књига „Живот уз длаку“ аутора, књижевника и новинара Тодора Бјелкића.
2. 150 ГОДИНА МИТРОВАЧКЕ БИБЛИОТЕКЕ / Б. Селаковић. - Год. 16, бр.738 (10. фебруар 2016) стр. 19
 Библиотека „Глигорије Возаровић“ је обележила свој дан и прославила велики јубилеј, 150 година од оснивања Српске грађанске читаонице.
3. ПОЕЗИЈА ЖЕЉКЕ АВРИЋ / С. Костић. - Год. 16, бр.738 (10. фебруар 2016) стр. 27
 Промоција књига „Маргиналије“ и „Времник“ ауторке Жељке Аврић у Српској читаоници у Иригу.
4. ГОДИНЕ, КЊИГЕ, ЧИТАОЦИ / М. Н. - Год. 16, бр.740 (24. фебруар 2016) стр. 21
 Књига библиотекара саветника Весне Петровић „Године, књиге, читаоци“ сведочанство је о дуговечности књиге и читања у Сремској Митровици.
5. ВЕЋИНА ЉУДИ СЕ ПОВИЈА ОНАКО КАКО ВЕТАР ДУВА / Б.Селаковић. - Год. 16, бр.742 (9. март 2016) стр. 18
 У митровачкој Библиотеци „Глигорије Возаровић“ представљен роман „Иследник“ Драгана Великића, добитника НИИ-ове награде.

-
6. ЧИТАОНИЦА, СПОМЕНИК ПОДИГНУТ ЗА ЖИВОТА / С.Костић. - Год. 16, бр.743 (16. март 2016) стр. 27
 Годишњица од смрти игумана манастира Крушедол Димитрија Крестића једног од оснивача Српске грађанске читаонице у Иригу.
 7. ПРИПОВЕТКЕ О СРЕМЦИМА / А.Ћ. - Год. 16, бр.744 (23. март 2016) стр. 28
 Књига приповедака „Живот уз длаку“ Тодора Бјелкића представљена је у читаоници ГБ „Атанасије Стојковић“.
 8. БИБЛИОТЕКЕ У МАНАСТИРИМА / С.Костић. - Год. 16, бр.752 (18. мај 2016) стр. 23
 У манастиру Велика Ремета, у организацији Српске читаонице у Иригу организован је стручни скуп на тему „Библиотеке целине у манастирским и црквеним библиотекама“.
 9. ДАНИ СЛОВЕНСКЕ ПИСМЕНОСТИ / С. Ц. - Год. 16, бр.753 (25. мај 2016) стр. 29
 Дани словенске писмености и културе одржавају се по шести пут, у организацији ГБ „Атанасије Стојковић“ у Руми.
 10. СЕПТЕМБАР ОД СНОВА / В.Ћосић. - Год. 16, бр.772 (5. октобар 2016) стр. 34
 У Библиотеци „Глигорије Возаровић“ у септембру месецу одржана су два књижевна сусрета, са Андрејом Врањешом и Годором Бјелкићем.
 11. ИЗЛОЖБА О ШЕКСПИРУ / Год. 16, бр.775 (26. октобар 2016) стр. 27
 Обавештење о изложби „Четири века трајања: Сервантес и Шекспир“ у Библиотеци „Глигорије Возаровић“.

-
12. СЕЋАЊЕ НА ЗНАМЕНИТЕ МИТРОВЧАНЕ / Год. 16, бр.781 (7. децембар 2016) стр. 20
 Програмом у Библиотеци „Глигорије Возаровић“ обележено је 60 година од смрти Илије Бајића и 65 година од смрти Јована Удицког, двојице знаменитих Митровчана.
13. НАЈБОЉИ РОМАН „ТРИПТИХОН ГРОЗОМОРЕ“ / С.Ц. - Год. 16, бр.782 (14. децембар 2016) стр. 39
 Победник петог конкурса „Атанасије Стојковић“ за први необјављени роман који расписује Градска библиотека у Руми је роман „Триптихон грозоморе“ Дарка Суџума.

Златко Пашко

Народна библиотека „Доситеј Обрадовић“

Стара Пазова

biblid@ptt.rs

ПАЗОВАЧКЕ НОВИНЕ О БИБЛИОТЕКАРСТВУ У 2016. ГОДИНИ

„Пазовачко огледало“ (гл.уредник Зоран Милић)

1. ВЕЛИКАН НАРОДНОГ ПРЕПОРОДА СЛОВАКА / Зоран Милић. – Књижевно вече посвећено 200-годишњици рођења Људевита Штура. – Бр. 116, јануар, стр. 26
2. ПРВАЦИ У ГРАДСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ / Милица Савудрић. – Ученици првих разреда ОШ „Бошко Палковљевић Пинки“ посетили Библиотеку 18. 12. 2015. Год. – Бр. 117, фебруар, стр. 24
3. ПАЗОВАЧКИ ПЕСНИЧКИ ПОДМЛАДАК / Анђелка Мали. – Поетско вече петоро младих новопазовачких песникања и песника: Јелене Мирановић, Марије Чекарић, Наташе Марјановић, Марка Малетића и Јована Станишића. – Исто, стр. 31
4. МНОГОГЛАСЈЕ САЗВУЧЈА СВЕТЛАНЕ АЛЕКСИЈЕВИЧ / Зоран Милић. – Књижевно вече посвећено добитници Нобелове награде за књижевност, јавно читање одломака из њених књига. – Исто, стр. 39

5. ЧУВАР СВЕТА КОЈИ НЕСТАЈЕ / Зоран Милић. – Изложба слика Ане Мајорски у Старој Пазови. – Бр. 118, март, стр. 28-29
6. УМБЕРТО ЕКО – ИМЕ ГЕНИЈА / Зоран Милић. – О делу италијанског мислиоца и писца говорио проф. Бранко Ракочевић. – Исто, стр. 31
7. НЕМА СРЕЋНИХ ЉУБАВИ / Зоран Милић. – Први део едукативног програма „Март у библиотеци“, посвећен француским уметницима. – Исто, стр. 32
8. МАЈАКОВСКИ И ЊЕГОВА ЉИЉИЧКА И ПАСТЕРНАК И ЊЕГОВА ЛАРА. - Други део едукативног програма „Март у библиотеци“. – Исто, стр. 33
9. ПРИЧЕ О ХЕТЕРИ АСПАЗИЈИ И ПЕСНИКИЊИ САПФО / Зоран Милић. - Трећи део едукативног програма „Март у библиотеци“, Исто, стр. 34
10. ПАЗОВАЧКЕ ПОРОДИЦЕ / Зоран Милић. – Библиотека је један од организатора представљања публикације настале на основу документарних ТВ-емисија младог аутора Миливоја Ковачевића, о најстаријим пазовачким породицама. – Исто, стр. 36-37.
11. ХИЛАНДАР И У НОВОЈ ПАЗОВИ / Анђелка Мали. – У Новој Пазови представљена монографија о Хиландару Милета В. Пајића. – Бр. 119, април, стр. 46
12. ЛУ САЛОМЕ, МУЗА НИЧЕА И РИЛКЕА / Зоран Милић. - Четврти део едукативног програма „Март у библиотеци“, Исто, стр. 55
13. ШОПЕН И ЖОРЖ САНД / Зоран Милић. - Пети део едукативног програма „Март у библиотеци“, Исто, стр. 56

14. РЕТРОСПЕКТИВА ДВАНАЕСТОГОДИШЊЕ ДЕВОЈЧИЦЕ / Анђелка Мали. - Прва самостална изложба Теодоре Миучин на Дечјем одељењу у Новој Пазови, Бр. 121, јун, стр. 38

„Пазовачка ревија“ (гл. уредник Ружица Чањи)

1. БИБЛИОТЕКА-КУТАК ЗА СВЕ / Марија Балабановић. – О уређењу школске библиотеке у Новом Сланкамену. – Бр. 115/116, јануар-фебруар, стр. 19-20
2. ВЕЧЕРИ У ЧАСТ ЋОПИЋА И ЈЕСЕЊИНА / Весна Милетић. – Децембарски књижевни сусрети у старопазовачкој Библиотеци, Исто, стр. 60
3. ЈАВНИ ЧАС У ЧАСТ НОБЕЛОВКЕ / Гордана Мајсторовић. – КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ ПОСВЕЋЕНО Светлани Алкесијевић. – Бр. 117, стр. 30
4. НЕМА СРЕЋНИХ ЛЈУБАВИ / аноним. – Кап француске културе у Пазови, Бр. 118, стр. 50
5. УМБЕРТО ЕКО, ИМЕ ГЕНИЈА / аноним. – Књижевно вече у старопазовачкој библиотеци. – Исто, стр. 53
6. УЧЕНИЦИ У БИБЛИОТЕЦИ / аноним. – О раду сеоске Библиотеке „Владислав Чикош“ у Војки. – Исто, стр. 56
7. СВЕТСКИ ДАН КЊИГЕ / Зорица С. Гарашанин. – Школска библиотека „Б.П.Пинки“ из Старе Пазове обележила Светски дан књиге, 23.април
8. „ДА МИ СРЦУ БУДЕ БЛИЗУ“ / Зорица С.Гарашанин. – Библиотека „Др Ђорђе Натошевић“ Инђија објавила књигу Ане Берта. – Бр. 121/122, јул-август, стр. 69